

Elvera Korkmaz

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

03.04.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Abi

Abi nedir biliyor musun sahiden?

Abi kardeşinin dostudur sırdaşdır,kavgasıdır,telâşdır,yorgunluğudur,dinlendiği huzur bulunduğu ,tüm yorgunluğu üzerinden atıp,asaletiyle adaletiyle ayakta durabilmenin simgesidir,

Abi ; koruyan kollayan , yeri geldiğinde kızan ama asla yıkmayan bezdirmeyen,kimseyle kıyas yapmayan, kardeş arasında ki dengeyi sarımsayan,bağları güçlendirendir.Vücuttaki su dengesini sağlayan hipotalamus gibi ,tüm sorunları kırmadan dumura uğratmadan ,olması gerektiğinde ,tarafsızca,halledilebilir...

Abi ; bazen insanın saskinliğidir, hic ummadığın bir anda ,umutlarının tükendiği yerde, tam da düşecekken, tutup kaldırandır..

Abi; onore eden ,teşvik eden güçlendirendir..

Abi; her kararımızda arkamızda durandır, yanlış olduğunu bilse bile...

Abi; yanlışa karşı önlem alan, doğruları düstur edinen bir örnektir..

Abi yoklugunla varlığı bulduran, suskunlugunla sabri gösteren, umitsizliginde; hayat verendir..

Abi ; bunların taa ötesinde babadır, sahiptir, koldur gözdür, ayaktır bilektir..

Babani kaybettiğinde yoklugunu hissettirmeyendir..

Baban ölünce , kendini yapayalnız hissediyorsan, biyerin eksik gibi, için sizliyor kalbin acıyorsa iste o zaman abin yoktur... □□

Abilik zor iştir , her bir uğraşından dahada zor.. bu külfeti layikiyle sirtlanmanın bedeli ise, sıcacık bir gülümsemedir□□

Elvera Korkmaz

Adamım

bir zamanlar küfemin yamacından tutup;

beni sonsuzluğa taşıyan adam

acımin son deminde,matemi mi savurup
düşlerin gerçek olduğu diyara salan adam

çıkamazında sabahın
gelemeyişimin elinden tutup
ölümüne tutkuyla, beni en derin sevdalara salan adam

işte an bu an
çektığın çilenin son yudumu bile değercesine
bin ah ile yaşarım seni
yokluğunda bile
adamım benim

Elvera Korkmaz

Adı Müslüman Ülkeye

Hırs doluyum şarlatancılara
Şezlong üzerindeki yalancı batıya
Kin olmayan bende kin dolu
Bağnazların elindeki adı müslüman ülkeye
Aşıқта olsam aşktan değil bu kez
Rabbe olan bu rağbet
Ey iman dolu genç artık göğsünü siper et
Bir sırat ki sen o yersiz sancılara sabır et
Bu ne yüce lütuf
Bu ne güzel sadakat
Kaldığın yoldan sen devam et
Artık o bildiğin her yol rabbine müspet
Sen artık var gücünle Rabbine şükür et
Her engel sonrası olacak sana müstemilat
Olma halinden müşteki
Sonra kaybedersin kalbindeki teki
Ne yaparsın gayrı şehadet siz saadeti
Aşka griftar idim
İstemedemden salıverdi teni
Aşka aşık oldum
Gizlice Yare bildir beni
Mazi gönlümde teselli
Bitmez oldu gönlümdeki sancının değeri
Zamanın mekanın farkına varır oldum
Her an yarin şefkatini soludum
Mazi yetmez oldu
İmtihani sever oldum
Sıratın hazzına varır oldum
Tatmasam da sadakatile boyun eğer oldum
Bırak bu tat bende kalsın

Elvera Korkmaz

Ağlamak

Ağlamak
Sebebi yok
Bir inzivanın başlangıcı
Bir sevdanın adı
Ağlamak için ağlamak
Tüm zevk ve sefaya set çekmek
Değeri biçilmez sancı için
Dava ve cefa adına
Çile kabı dolana dek
Aşışınım gözü yaşlı
Sensizliğin eşişinde çırpınıyor
Anlamsız duygular anlamlı fezalara karışıyor
Bir çışlık sonsuzluğa, aşka susamış
Ağlamak
Sevgiliye kavuşmanın sevinci
Ve bir buruk yürek
Yeniden başlamak adına
Sevdalisına çaresizce
Güçlkle dökülen nidalar yakarışlar yerine
Ayrılık vakti çatıp geldiğinde
Ağlamak..
Kendinden vazgeçtiğinden beri, her ameli sevdalisına
Etrafımı saran sessizlik bu
Sadece gördüğüm geçmişı dinliyorum
Bir anda saatin saniyeleri kulağıma gelen tek ses..

Elvera Korkmaz

Ah Geceler

Ah geceler
Sihhatim geceler
Aşkı korkuyu heceler
Orada yaralı bir kuş
Ara sıra sendeler

Ah geceler
Yarım geceler
Yandım diyen niceler
Adadı pek çok seneler
Seni büründü kefenler
Gerçek aşkı buldu sana gelenler

Ah geceler
Yüreğim seni heceler
Kab kab dolu çileler
Tek gelsin de behey gece
Seninle gelsin

Elvera Korkmaz

Anlamalı değil

Anlamalı değil,
Değerli göremiyorum hiçbir şeyi
Bizi yaşatan ayakta tutan
Özgür kılan sevgimizden başka

Elvera Korkmaz

Aşk

Biliyorum
Yarın bir lütfudur
Korku ve ümit dehlizlerinden sıyrılıp
Aşkın rahmetine kapılmak
Aşk
Başkalaşmış kalplerde
Tesellisi imtihan
Tecellisi aşk
Katiğı çile ve sabır
Suyu kahrın damlaları
Şu fani dünyada yalan olmayana sarıldık
Belki bir umuttu bu bize
Hedefimiz gayemiz belli
Öyle arşınladık yeri
İlahi aşkla emre doğru
Ölümdü arzumuz
Korkmazdık asla
Yürürdük zalimin ve zulmün üzerine
Sanki bir senaryo yazılıp çizilmiş
Kişiler ve emirler yazılmış kağıda
Çare yok başka
Ya oynayacaksın oyunu
Ya da gerçekleri yükleneceksin
Kararını ver vereceksen
Gemi çıkmış yola bir kere
Hadi al küreğini,koş gemine

Elvera Korkmaz

Ayrılık

Bu hale nasıl düştüm bilemem
Bilsem de başka yere gidemem
O varken başka yere yönelemem
Yaktı bitirdi bu ayrılık beni
Bu yüreğindeki özle mümkün mü sönmek?
Bir aşk ki nakşedilmiş kalbime
Duy ey nemrut
Senin gibi kubur farelerinin ardına düşemem
Acıyorum ey lain
Senin yolunu yol edinenlere
Fıskı çare edinenlere
Duy ey firavun
Bunlarda senin yolunun kurbanları
Bil ki nice ebreheler kaçtı kancık köpek gibi
Bil ki Ebu Süfyan, inandığı yolda oldu kurban
Devir ile iste devran
Gönül ile istemez ki ferman
Aklı kemal olmadıkça bu devir sürmez
Daha fazla bu arsada,koyun gütmez
Gönül bu aşka kanmaz
Onun aşkından başkasıyla yanmaz
Bu yoldan başka yolda uslanmaz
Bil ki bu emanet gaflete gelmez
Her ayrılığa bedel aşkına bir feda olmaz
Bu yol ile makamı İbrahim sürmez
Bil ki mekan,zaman sana
Sen Ona emanet

Elvera Korkmaz

Ayrılıktan Sonra

Bugün o kadar mutsuz ki
Her şey yok olmuşcasına
Yeniden doğmuş bir çocuk gibi
Sorunlarıyla tıka basa dolmuş
Yeniden başlamak hayata
Ağırlığı küfeyi yırtarcasına
Elinden giden emellerine öylece
Bakakaldı ardından kötürüm
Yıprandı yıprandıkça
Sanki çıkmaz sokakta
Takati yok geriye dönmeye
Yol aç tekniğiyle yeniden mi başlamalı
Unutmak mümkün mü
Silivermek bir anda her şeyi
Sorumsuzca bakakalmak ardından
Sonra yüreğine bu bedel hak mıydı
Çiğlık ardı arda
Şusa kaldı bir başına
Ve baskı askıda
Yar diyor ki
Kulum beni sevdikten sonra sınarım onu
Sabrın nerede
Tutsağı olduğun umulmazların mı
Tek sahibi olduğun,
Ayrılıktan sonra

Elvera Korkmaz

Bağcılarda

Bağcılarda
Sakoya çay bahçesindeyim
Sessizlik ve sadece yine ben
Gördüğüm aynalarda hep sen
Fırar mı bu
Yare bir adım daha yakın
Korku dehlizlerinden sıyrılarak geldiğim şu yerde
Yine ellerim de zincirler, ayaklarımda pranga
Silkinerek attığım her adımda
Yine yüreğimde içerimi sızlatan bir nebze
Muhakeme ederek gelmedim ki
Sorgusu olsun her bir yanımda
Yine esrarengiz bir sergüzeşt benliğimde
Çiğlikler sarıyor her bir yanıma, her çırpınışımda
Yine bitmek bilmeyen hesap sorgusunda
Benliğim ve yüreğim her kaçışında
Yine bırakır beni bir başıma

Elvera Korkmaz

Başlığı Sensin Bu Şiirin

Hayat nedir bilmemişim
Arzular peşi sıra sürüklenivermişim
Düşündüğüm derde devalar bataklıktan ibaretmiş
Yaptığım ibadeti köhne dertler kaplamış
Nefsi arzularla batmışım
Ne fitrat ne sevgi, arzularımın şahsiyeti olmuşum
Şeytani karanlığa düşerken
Rahman seni çıkardı karşıma
Bir pazar akşamıydı buluşmamız
Saçlarımdan şırıl şırıl sular akarken
Seni dinledim büyük bir azim ile
Hapşırırken her yerde
Gönlümde nebze nebze sen vardın mücahidim
Ne boş vakit ne arzularım
Senden sonra bambaşka oldu hayatım
Sevgi nedir? .. anladım seni sevdikten sonra..
Kimsede bulamadığımı sende buldum
Kara sevda dedikleri zehirden ve
Bu hayat çirkefinden kurtularak tüm benliğim,
Hakikati bulmanın sevinciyle kendimi Ona adadım
Bir nida dır çare arayanlara, görünmeyenin güzelliğiyle yaşamak..
Sen yokken sevgi yokmuş hayat yokmuş anladım
Seni sevmekle başladı sevginin en güzeli
Seninle tuttu, kalemi
Bu ilk şiirim sana olsun
Sevgi görmedim kimseden
Sen yoksan bende yokum, bırakma beni..
Sen benim anam babam dostum
Şefkat sevgi meleğim oldun
Söz verdim sözümünden dönemem asla
Bu azim ile Allah'a layık bir kul olmaya
Peygamberin ışığında aydınlanmaya
Eğer merhamet dolu bir yüreğim,
Allah için çarpan bir kalbim olursa
Söz verdim büyük bağlılıklar kuracağım seninle
Kimseye ağlamadım sana ağladığım kadar
Hıçkırıkla boğuldu ümitlerim
Tek teselli kaynağımsın
Bu büyük görevi yerine getirip seninle buluşmak hayalim

Elvera Korkmaz

Bayram

İçten içre kan revan düşüncelerinde boğulurken
Sukunetinin çığlıklarıdır
Sessizliğin fırtınasında ruhunun demlenmesidir
Severken sevildiğini görmektir
Gidemediğin gidislerindir
Gittiğini göremediğin,
Geldiğini bulamadığındır
Çocukluğun satırları
Duyguların âtıfları
Hasbihal gülüşün gözyaşları
Mazinin saçılan tomurcukları; acısıyla tatlısıyla derbeder savrulur gönlünde
An be 'an bakışında sakladığın gülüşündür BAYRAM...

Elvera Korkmaz

Ben Burada Yokum

bak yine buradayım
evimin balkonundan saat 23:23 seyre kaldım
ne gördüğümü sandığım yıldızlar
ne de duyabildiğim tek bir ses;
yok artık o kapının ardında bir sen
herşey dönüp dolaşıp başa sarıyor, umut etmek boşuna dediğin andan beri
tutmaz oldu ellerim,uykuyu unuttu bedenim
şimdi sensizlik tek sahibi olduğum şey sansam da
bu kabulleniş herşeyin başlangıcı
bak yine buradayım

serzenişlerim duyulur mu şu sokağın ötesinden
daha fazlasını istemez ki yüreğim
bir kadehte geçmiş diğerinde sen
içtiğine pişmanlık duymasanda
unutma hiçbirşey yıllanmış şarabın tadını vermez
ama kal demeye yetmiyor artık kelimelerim
seninle yıllanmak, hezeyanlardan kurtulmak
adınla yaşlanmak istiyorum
dokunamadığım bedenim,kelimelerinle cürmünde boğulmakta
şimdilerde aldığım her nefes bir ıstırap
ne ölüm ne de kalmak
ne seni ne de sensizliği ister nazicane duygularım
duyamıyorum yüreğimin sana olan inancından
nereye kadar
artık durmaz bu gönül istenmediği yerde
bilirki inancın olmadığı yeri şüpheler sarar
beni, ben yapan sevmelerin nerde
sormayan kadınsa tek isteğin
artık o kadın yok nede merakı
unutma bir kadını yok etmenin,
en büyük adımını attın
lakin
ben burada yokum

Elvera Korkmaz

Ben senden gidiyorum

bugünü yaşamak ister miydin
onca kurduğun hayalin ardına koşup
yüreğin yaralı elin bomboş kalmak
benim bile diyemediğin orada sığışmak

yeniden mi başlasam
elimden uçup giden göznurlarım;
boğazıma düğümlenen acılarım
seni bulmamın sevinciyle;
bir anda yine kimsesiz kalıverişim..
insanın ayağa kalkabilmesi için düşmesi gerek
benim ki düşüşlerin oratsında;
hayatın alnında mih gibi çakılmış bir palavra
tam da bu!

herkes diyor
herkes bir şeyler diyor,güzel düşün...
kim güzel düşler kurmamıştır ki
o düşler zehir zemberek olunca
istesen de güzel düşünölmüyor

şimdi yaşanmışlığı bir kenara it ve söyle?
kalakalsın mı öylece...
yokloşunu mu seyredeceksin,
yoksa yine çekip gidecek misin?
_ne yok olunuyor ne de gidiliyor be sevdiğim'!
na çare!!
ben senden gidiyorum.

Elvera Korkmaz

Benim Güzel Kardeşim

Benim güzel kardeşim
Pak ve temiz safdaşım
İleride bir gün olacak yoldaşım
Benim güzel kardeşim

Her gün el bağlar kıyama durur
Eller sema da duaya koyulur
Rahmet saçılan deryaya sokulur
Usulca yüreğinden istekleri dizilir
Sessiz ve vakarlı tavrıyla gözyaşları süzülür
Sanki yalvarırcasına nida ile
Baki olanın tek'in bilinciyle kuşanmış
Benim güzel kardeşim

Bil ki seni hep seveceğim
Küfre karşı kıyamın sürdükçe
Yüreğinde yakarışla, duaların dinmedikçe
Direnişin hep sürsün zafer İslam'ın olana dek
Bilmelisin bu diyarda mümine rahat yok
Zevki sefayı bir kenara iterek
Garip davamızı kucaklayarak
Mümin kardeşlerini düşünüp
Beyaz kara sarı ak ayırım yapmadan
Tek vücut olmak için
Vahdete kavuşmak için
Tüm müminleri bağrına basmalısın
Sevmelisin müminleri
Ayrılmalısın kafirden küfründen
İmanı ziyet bilip İslama sahip çıkmalısın
Benim güzel kardeşim

Elvera Korkmaz

Bıktım

Bir gün çekip giderim buralardan
Irgalamaz belki yokluğum, seni
Kara toprak da olsa çekilmez be sevdiğim sensiz
Teni saran kollarından yoksun bedenim
Ihlamurlar iek açmış toprağımda
Mahzenimde bekler oldum birgün gelirsin diye.
.....(bıktım sensizlikden be sevdiğim)

Elvera Korkmaz

Biliyorum

Senden başka anlayacak
İşitecek yok beni
Gönlümün açlığını susuzluğunu
İhanetlerle gidermemi isteme benden
Biliyorum
Sana kavuşmadan dinmeyecek ızdırabım
Hayatımı katletmeye çalışanlardan kurtar beni
Ve bilinçsizce bunu yapanların çoğu ise sevdiklerim
Onlara vahdet şuurunu nasip et
Sevdiklerimle beni imtihan etme
Beni sevdiklerimden ayırma
Her şeyin kirlendiği şu ortamda
Bari sevgimiz değerini yitirmesin
Sene 2001 gel gör ki elvera
Kaybetmekten korktuğun tüm sevgilerin yok oldu
Şimdi korumak için çırpındığın sevgiler katli vacip oldu
İfade edemediğim bir suskunluk kapladı çehremi
Kaybetmekten korkmanın sonucu... ne tuhaf
Yıllarca çektiğim acılar, çabalar serap oluverdi
Şimdiler de anlıyorum, o zamanlar kaybetmenin sekeratını
Pervasızlık yada kaygı
Sene 2014 artısıyla eksisiyle her şeyin elinden alındığı bu vakit
Yeniden başlamak kolay mı bilemem
Tek bildiğim gerçek hak etmeyen saf dışı oluşu sevgiden
Üzülüyorum
Artık ümit ve haşyet arasında gidip geliyorum
Ve
Biliyorum
Sevginin bedelini fazlasıyla ödediğimi
Bunun ekinlerini kaybetmediğimi
Hasadı çok yakında alacağımı
Sevgiyi en güzelleriyle bulacağımı
Biliyorum

Elvera Korkmaz

Bir Gece Vakti

Üşüyorum
Titriyorum
Soğuktan ve mevsiminden değil
Sadece yalnızlıktan bitip tükenmeyen
Buz kesiliyorum bu sessizlikten
Bu ıssız diyarda
Bu yalnızlığımı ne çarem
Ne de bir umudum var
Onun içindir akan gözyaşım
Onun içindir defalarca adanışım
Ve her adandığımda fayda vermeyen çığlıklarım
Bir ten ve aşk, tesellim
Ve buram buram tüten umudun kokusu
Gücünün tükendiği an be an
Yine feryadı duyulur adağının
Bir gece vakti..

Elvera Korkmaz

Bir İlkbahar Günü

Bir ilkbahar günü, aşk sevda peşine düşmüş
Sen hiç umulmazı ararken
Dertlerin çepeçevre sarmış
Düşünemez oluyorsun
Ümitsizlik hayal yıkıyor yıktıkça
Eziliyor ezdikçe benliğini
Soruyorsun nedenleri
Ben'leri, sen'leri..
Sen yokluklar içinde yokları arıyorsun
Bu zerdüşt dünyada
Zerdüşt olmayan bir insan arıyorsun
Bulamıyor,bilemiyorsun
Denginde olan yok
Aslında dengeni kaybetmiş, dünyaya tersinden bakıyorsun
Bir adak adanacak, karalara boyanmış
Yüreğin serpilen umutlar,sonsuzluğa sürüklenmiş
Sarhoş bir karanlıkta
Çiğliklerle beraber feryat
Bir ana yüreği gibi
Aşkı bulan mecnun gibi
Ve sessizlik
Arıyor ağlıyorsun
Peki niye
Düşünemiyor.anlayamıyorsun
İstedığın özgürlüğe ilk adım atabilmek ise
Neyi bekliyorsun
Neden duruyorsun
Dedim ya,düşünemiyorsun
Yine mücadele ettiğini sanıyorsun
İçindeki sese, sessizliğe

Elvera Korkmaz

Bir Sorgu

Bir çöldeyim susadım

Arıyorum

Neyi?

_Bir çeşme mi yoksa kanacak bir su mu?

Ne dostlar, yollar katettim

Hala koşuyorum duraksız

Şaşkın halimle arıyorum

Neyi?

_Bir durak mı yoksa bir dayanak mı?

Davasından vazgeçemeyen iman mı?

Yüreğine düşen öz mü?

Yoksa gerçeklere karşı ürperten /korkutan beşeriyet yanın mı?

Daha kaç devinecek bu acı yüreğimde

Daha ne zaman akıllanacak bu can

Ne zaman kurtaracak dimağını bu gelgitten

Yokluktan, sefaletten

Daha ne zaman;

Selim bir kalp ile yönelecek yaratıcısına

Bir sorgu

Asırlardır aradığına ne zaman kavuşacak insan.?

Elvera Korkmaz

Bir şöalyedir tutturmuş gidiyorsunuz

bu neyin kavgası
zeytin ağaçlarının dallarımı kırıldı yoksa
bu neyin hırsı
gözlerini kan mı bürüdü yoksa
bu neyin gırgırı
yerde yere vuran ahım yetmedi mi daha
senin şöalye dediğin masallarda olur
gerçekler acının rengidir
azıcık zoru gördü mü!
kaçmaz şöalye dediğin
bir şöalyedir tutturmuş gidiyorsunuz
iki süslü söze bir palavraya karnımız tok bizim
alın sizin olsun sahte şöalyeniz

eğer beklediysen
arkamı dönüp bakdıysam
senin yanımda olmadığındandır
şimdilerde suskunluğumun intiharı
sensizliğin seherinde....

Elvera Korkmaz

Bitkilerin Dili

Arnika dalında güzeldir
Eşsiz sessiz cazibesıyla
Steinbrech, saf ve temiz çocukları andırır
Kendine özendiren neşesiyle
Bir de Berghausmu, Açık ve net kabuğunda direnişi ve inadı anlatır
Hafif eğik oluşu ise
Kararlığı ve sahibine iştihak ve muhabbetle boyun eğişini
Pembemsi güzelliği ve ortasından çıkan tohumlarıyla..
Ve her yenilenişin de
Başka bir ahenk katar güzelliğine
Birde gün geçtikçe çoğalan, sabırla yoğrulan
Tavırlı ve vakarlı bir şekilde
Kişiliğiyle günden güne serpilip olgunlaşan
Amelleri ve inancı var

Elvera Korkmaz

Bitti

bitti sanmadığın sevdan
her defasında taktığın yaftan
o güllere destan
bıkmadan usanmadan
övdüğün sevdan
bitti

Elvera Korkmaz

Boş vermek gerek

Düşünmekte yetmiyor bazen,
Bazı yolların sonu busbalanık
Değerli gödüğün sözlerin hükmü yok
Zoramamak gerek ne yüreğini ne emeğini
Tüm yalınlığıyla terk etmek
Bazense sadece boş vermek gerek!

Elvera Korkmaz

Bülbül

Sen o halinle Yari zikir edersin de
Ey bülbül i zişan,benden kat be kat halis
Nefsim gibi var mıdır ki aciz
Senin gibi olamazsam katıksız ve haris
Nasıl olurum cennetullah'a varis
Susma ey bülbül
Delme yaramı
Kastın bana mı /bırak
Kanasın yaram
Kanasın ki saram
Cananıma koşup varam
Ey bülbül nasıl bir aşkla bağlanırsın sultanına
Ne desem yok aciz burhan'ıma
Yoktur sözüm sana
Olursun na'çare,çare
Sözüm ola ki acize
Ne durursun bunca hale
Görmez misin giden yolu yare
Düşüp de yanan özü yare
Var mıdır senden başka avare
Eyleyesin gece gündüz itaat
Kaldı mı başka söze hacet
Seherlerde kanlı yaşın akıt
Yalvar kul Allah'a yalvar

Elvera Korkmaz

Candan Öte Yavrularım

yüreğim sızladı bakakaldım dağlara
ardında bir ümit varmıdır diye
çok özledim sizi yavrularım
reva mı bilmem siz'sizlik
bir adım atsam,döndürüyor gerisin geriye bu hayat
istemekle olmuyormuş be yavrularım
istedikçe sizleri düşünüyorum kör kuyulara
gelemiyor çaresiz yüreğim
bilmiyorum kim soracak bu hasretin,acının ah ını
kim ödüyor bu kahrın bedelini
dayanamıyor gayrı ayrılağa yüreğim
mateminde bedenim, derdimin
bakarsın bi çare olur gidemediğim yollar

Ebrar'ım yüreğini tutabilir mi bu ellerim
saçlarını koklayabilir mi
sususun matemimin ortasında,ışık olur mu hayata
Kara gözlü,Kara saçlı kızım
bitecek elbet birgün, o dalıp giden gözlerinin buğusu
aydınlık yakındır keza acım son deminde

Muhammed Eslem'im,aklımın yakaladığı gülüşüm
bir sarılsam dokunsam her dem yüreğine
sevsem, dokunabilsem doyasıya her an'ınızda size
tutacak bu eller sizi, yüreğim bi an nasıl bırakmadıysa;
ellerimde tutacak daim sizi
resimlerinize bile bakamıyor bu gözlerim
her hayalinizde katremim çoğalıyor
isyan değil sizi göremeyişim
ama takatim kalmadı gayrı
gücümün tükendiği bu an, tek ümidim size kavuşmaktır.
sizin bi gülüşünüz annenizin yaşama sebebidir
sarsa gülüşleriniz içerimi
dürse sevginizle bakışlarımı
derdi veren dermanını sürse yareye
gelse ve bir daha gitmese yaşama sevincim....:(
Candan öte yavrularım

Elvera Korkmaz

Canım Anam

Canım anam

Dertli,ahuzarı derin anam
Yıllarca çocukları için didindi durdu anam

Sabrı biledi ekmeğini çaya batırdı yedi anam

Kocam dedi bekledi sonunda yüzü güldü anam

Anası göçtü o bir diyara,babasıyla binbir kahrı doldurdu anam

İstanbulara göçtü yine duramadı bir ayağı sivas ta anam,

Yemedi yedirirdi,alamazsa biçti dikti,uğraştı didindi bugünlere getirdi anam

Yüreği yumuşacık içinde kükreyen bi aslan gözüksede,yinede hep kıyamadı sevdiklerine anam

Sevdikleri mutlu olsun dedi dünya hayatı daim değil,anlamadık birturlü sözlerinin esasını anam

Küçükken hep gözde bir çocuktum, şu anda saygıdeğer biriysen,hep senin verdiğin ahlaktan anam

Beni Allaha yaklaştıran sadece dua olmuştu,zira gördüğüm en çok şey her kapıyı araladığımda gözü yaşlı dua eden bir kadındı anam

Bi 10 yıl sonra neler olur acaba demiştin hatırlıyormusun anam

Benim küfemde yük ağırlaştı,sen se yine aynı dertte anam (ah şu oğlumu bi evlendirsem.. :))

Hep hatırlıyorum bir elinden abimi bir elinden beni tutup çifteminarede gezdiğimiz günleri,ne kadar güzeldi o günler anam

En değerli sevgi sevdiği için uzak durmakmış bazen, yüreğin kan ağlarken nasıl dimdik durdun banada öğret anam

Hiç unutmuyorum gecenin bi yarısı hastanelerde uykusuz gezdiğini benim için anam

Kahvaltıda bile hiç kızmazdın, küçük kızınla oğluna,abim le yumurtaları farklı sevdiğimiz için ayrı ayrı yapardın anam

Abimi o kadar özlerdin ki yav meyveleri bile saklardın aylarca,sanki orda açmıydı anam

Şu tepedeki sütçüden süt almaya giderdik abim le,ekmek almaya giderek her sabah taaa cuma pazarını oraya,orda ekmek daha ucuzmuş anam

Yerinmezdik çocuktuk kışlarıysa kızakla kayarak giderdik.. sivas eskiden çok güzeldi anam

Babam gelecek diye kaç gece uykusuz kaldık ne güzel ne hüzünlü bekleyişlerdi,, bi

keresinde uyuya kalmışım bi sürahi suyu yedim kulağıma,abim sağolsun,..nasıl
bağırđıysam uykudan uyanıp kötek attın abime,ama çok üzölmüşüm öylece divan da
büzüşüp kalınca abim,anam

Çocukluğumu anlatsam ömrüm yetmez, ne kadar hüzünleri olsada inan çok mutluydum
anam

Sen dik duruşunla abime bana gerçek sevgiyi öğrettin anam

Anneannemin çilli horozunu,dayımın Beni kovalayışını,dedemin sevişini, babamı
bekleyişi, sebepsiz kızışını, baklavanı sac da böreğini, bulgurun içine sakladığın bayram
şekerlerini,kardeşimin mamasını koltuk arkalarına sakladığını,(abim le çok yedik gizlice
mamasını kardeşimizin..oysa çok pahalıydı,bizse kardeşimize alıyo bize almıyo diye
kıskanırdık) seni anlamamayı yani çocukluğumu, beraber yaptığımız yolculukları,ne
zaman ağlasam sormadan abimi dövüşünü, her halini, ben geçmişi çok özledim anam

Biz ne kadar hatalıysak ne kadar suskunsak, ne kadar acizsek; sen bi okadar bizi
sevginle dür anam

Ağlama düşünme gari, biz inşaallah çok güçlüyüz artık,gözün arkada kalmasın anam

Elvera Korkmaz

Canım Çok Acıyor Yar

Canım çok acıyor yar
Kanım çekiliyor katreminde
Yüreğim yine mateminde
Sevdiğin! tükenmekte

Canım çok acıyor yar
Gelme yar
Dokunma artık yüreğime
Etme sensizliği hediye
Bırak seni, sensizde olsa
Yaşarım cansız kadavramda

Canım çok acıyor yar
Sus artık yar
Olmasın söyleyişlerin
Duymadanda yaşarım sensizliği

Canım çok acıyor yar
Bakma yar
Gözyaşımın utancısın
Alnıma yazılı namusumsun
Aklımın kabarasında
Bırakmaz sensizliğini bile

Canım çok acıyor yar
Durma yar
Ya çek git yada dön canevice
Kimsesi yok bu tenin
Sensizlikle bile yetinecekken
Yok eyleme acizane sevgimi

Canım çok acıyor yar
Gör artık yar
Elemin zehridir kustuğum
Sensizliği reddidir sabrın
Susuşun yokoluşum
Canım çok acıyor yar

Elvera Korkmaz

Cennetim olur musun

çaresizlik değil aradığım yanıt
öteden de öteye bir sen var içimde
tahammülü sabra dönüştüren..

buzulların içinde yaşayan alev
güneşin altında eriyen takâtin
sükutuna büründüğü kimsesizliğin
sebebsizliğiyle sana gelişinin
kapısı olur musun ümitlerimin
acabilir misin yüreğini samimiyetiyle
şenlendirebilir misin mâtem evimi
sevebilir misin karşılıksız
soyunabilir misin tüm benliğimle bu aşka
koruyabilir misin duygularımın mahremini
konuk değil sahibi olabilir misin?
eskitmeden saklanabilir misin
bu kalp yaralı merhemi olabilir misin
kimseye açmadığım kapının ardından
ellerimi tutar mısın
Cennetim olur musun?

Elvera Korkmaz

Çok Yoruldum Hayat

Çok yoruldum hayat
Çekip gidesim var senden
Ne hayaller kurmuştum seninle
..Beni sana bağlayan tek ümidimle
Hatırladıkça gözümde yaş, gönlümde daim keder bırakan.

Her düşündüğümde dalıp giden bakışlarım
Her sendelediğim de, yine olmadı! dediğim de
BİRER BİRE elimden kayıp giden umutlarım
İnsan umutsuz yaşayamaz derler ya
Öyle bir yaşıyorsun ki
Her geçen gün tükenerek
(bedenin ölmesi pek de koymuyor insana,
ölü bir ruh ile yaşamak herşey den daha betermiş)

Elvera Korkmaz

Divane

Divane idim, aşkı buldum bil-karar
Gören hala divane sanar
Bu mecnun gönül sancıdan başka ne arar
Sanarmısın ki sevgisiz bunca sancıya kanar!
Onsuz bu mekanda durgun idim
Aşkımınla yetinmesini bildim
Dövündüm durdum günlerce yaptığım hataya
Vakitli vakitsiz döner oldum san'aya
Öyle bir korku ki, sararıp soldum
Öyle bir sergüzeşt ki, içtikçe sarhoş oldum
Sırlarımı saklar, kalbimdekini yoklar oldum
Aşkımınla sevgiliyi arar oldum
Bitmeyen bu hasretle yanar oldum
Bilmez ki..! ; aşkı buldu gönlüm..

Elvera Korkmaz

Dün Bugün ve Yarın

Dünler ütopik bir hatıraya döndü
Bugünler ise sensiz
Sessiz,kasvet,gaflet ve yalnızlıklarla dolu
Ya yarınlar
Bilemediğim sevinç ve kederler dolu
İsterdim ki dünüm seninle geçsin
Bugünüm ise
Çile aşk korku kabını doldursun
Yarınlar ise çile ve hasrete son
Rahmet deryan da seninle olsun
Hayat çirkeftir ama; dediler
Seversin yaşamasını bilersen
Hasret dediler;
Güzeldir sonunda kavuşmak varsa
Çile dediler;
Önsüz yare varılmaz
Yolun sonu görülmez
Ya dedim vuslat nedir bilir misin?
Acziyetini anlayıp hayatı insanları kendini tanımaktan geçer
Çilenin bitip sabra doyulması dediler
Benim halim nicedir dedim
Aşk nedir bilir misin dediler
Ağladım
Behey gafil daha ne istersin dediler
Gönlüme umudu korkuyu serptiler

Elvera Korkmaz

Dünya ve Huzur

Hayat sevmekle başlar
Daha henüz anne karnında
Sevmektir tek tesellimiz
Yine sevmektir tek tesellimiz

Sevelim sevilelim
Dünyamızı temiz tutalım
Bilelim kalp kırmak
En büyük hatadır

Ecdadımızdan kalan
Bir kaç güzel hatıra
Sen kıymetini bil ve öğren
Emanettir unutmama ve sakla

Dünyadır vatanımız
Kıymetini bilenimiz
Dünya da huzurlu olanımız
Hayat ve coşku doludur

Hayatı sev ki
Yaşamalarını bilesin
Evreni tanı ki
Huzur bulasın

İrkçilik yoktur
Türkün kanununda
Sevelim birbirimizi
Yardımla esirgemeyelim

Sevinç dolacak dünya
Yeni nesil ile
Zafere ulaşacak
Tarihe yazılacak adımız

Bize öğretilen metodu
Uygulayıp pratik de
Zirveye ulaşalım
Vatanımız da kalmasa tek er
Ben varım ya yeter
İsterse ordu ister nefer
Yan gözle bile bakmaya edemez cüret

Dinim vatanım ve erim
Benim değişmez senedim
Bil ki kardeşim bizim
Bağrımızda sevgi dolu insanlarımız var

Asırlardır dimdik tarihimiz var
Hürdür dalgalanan sancağımız bizim
Uyandı tüm insanlarımız
Huzur bulacak dünyamız

Bana gerçekten inan kardeşim
Tek gayem arzum ve sensin emelim
Kalbimi sahibine sattım verdiler senedim
Aşk defterine geçirdiler adım
Atıldı temelim
Dünyayı da verseler,istemem kalsın derim
Benim yolum aşk yolu
Sonsuzluğadır seferim
Korku bilmek bu yürek
Ölümsüz bir neferim

Elvera Korkmaz

Düş Vakitleri

Gecenin bir vakti
Hissetmeyen bir kalp
Uyuşuk beden ve bıkmış bir tenden ibaret
Belki de hissetmek istemeyen bir kalp
Çünkü o çok yorgun
Yaşadıkları yüreğinde, taşıyıp taşıyamadıkları
Duyduğu bildiği ve her şeyin ötesinde
En önemlisi unutamamak dan, düşünmekten
Sırların aşikar olduğu an
Kendi kendinden kaçış
Fırar kainat ve içindekilerden
Gizlediği yüreği, sırları
Anlaşılmaktan korkarak
Kalbini kimseye açamayışı
Esir olmuş bilekler
Varacağı yere mi tutuklu
Kelepçeyi kırıp kıramama ikilemi
Ve kesin saplantılar
Belleğine sıkıca tutunur düşmemek için
Yol ise açılır sona dek
Dingin yaşamın çok uzağında
Hız ve gürültü
Debelenmek mi boğulursun
İç ve dış gürültü
Akli eskitiyor cellada yaklaştırıyor
Yar aklımı koru
Eskirse akıl
Nasıl onarmalı..?

Elvera Korkmaz

Elem

Elem
Belki hiç bu kadar rengini yitirmemişti hayat
Bakanlar sevgi bulurken gözlerimde
Şimdilerde tebessümü bile bulamadıkları çehremde
Karanlık kuyularda çıkmazlara düşüyorlar
Setr eyle artık zihninde

Elvera Korkmaz

Elhamdülillah

Hakikati ağyar her yer kapkaranlık
Yüreğime geldi inceden bir serinlik
Zemheride kaldım ,derinden bir sessizlik
Uçsuz bucaksız deryalar da nereye baksam sen
Hâtırda gönüldeyim şimdi
Kalsam da bir kalmasam da
Namı elzem bir tadın seyrindeyim
Elhamdülillahi ala külli hal

Elvera Korkmaz

Emanetin Kollarında

Yürüyorum durmaksızın....
Gidişatımın tökezlediği an
Üzerine adını yazıyorum;
Esrarengiz bugulu camların..
Söylüyorum bu gitme gitme değil...
Boşuna olsa gerek feryadın!
Duymuyor, duymayacak yüreğim...
Duyarsızlıktan değil bu çırpınış,
Hangi engabe yıldırabilir;
Bu deprenişi,direnişi...

İstiyorum ki attığım bu adım
Ebedi cennetim olabilsin..
Korku dehlizlerinden sıyrılarak
Ümid ile sana geldim...
Sana geldim ey yar..
Kalbine konuk olmaya....
Gözünden bile sakınır msn?
Korur musun? kollar mısın yarini? ? ?
Aç yüreğini ki;
Sevgimz ölümsüzleşebilsin..
Sen bana bi adm yaklastkca;
Sana an be an daha yakınım...
Eman ya sevgili....
Artık
Emanetin kollarında! ! !

Elvera Kaya Korkmaz

Elvera Korkmaz

Eskimişlerin Eskimediği Adına

Üzerimde yılların yorgunluğu
Umuduma kapıldım da geleceğimden oldum
Direnmedim
Direnmenin aslını bilmedim
Israrcılığımınla tökezledim
Benim olamayanı benimsedim de ondandır
Kaç aydır duraksadığım

Zaman ilaç gibidir dediler
Her geçen gün zehir oldu
Bakındım etrafıma
Dönüp durdum
Yazılan yazıt ve bir hayat
Esasen acılarla dolu bir gömü
Duvarlardan süzülen de ne
Akıtamadığın gözyaşı
Ağlar örü vermiş etrafını
Yare küskünlüğü hasretinden
Çaresizlik ardından
Şükuta bıraktı varlığını
Şimdi durma vakti değil
Eskileri verme adına, yare koşmalı
Yalvarmalı yenileri alana dek
Ve
Yeniden dirilmeli köhne duvar
Eskimişlerin eskimediği adına.

Elvera Korkmaz

Ey Koca Kainat

Ey koca kainat
Saçın sakalın ağarmış
Bu cehennem dediğim tabakaya
İnan ki rahmet yağmurları yağarmış
Hani ne oldu söyler misin
Onca insanlığın kadar arkadaşlığın
Sanki sığamaz oldum koca bedenine
Hani diyorum sana arkası kesilmeyen
Bilerce zulüm aşk ve çile bağrında yatıyorken
Böyle masum ve suskun duruşun
Neyin bedeli
Konuşabilsen de konuşmadın belki de
O yüce sırlar altında ezilirdi bedenin
Boğulurdu değil mi ya
Şu ömür sermayesi de olmasa
Yok şu zıkkımın hiç çekilesi
Sana hürmet etmeli vücudunda ki yığınlar
Sen yaratılmasa idin
Zalim zulmünü sürdüremez
Müminler hakkı haykıramaz
İnsanlar hakkını arayamazdı
Minnettar olmalı sana
Bin yığın et ve kemik torbası
Rahman'ın lütfu çok sürer mi bilmem ama
Bedenin de yaşadığım sürece
Ey koca kainat vatanım sensin benim
Her toprağını karış karış gezerek
Yapılan her zulmün haksızlığın haddini bildirmek için
Senin hakkını sormaya ant içtim
Ta ki bedeninde bir kemik torbası değil
Rahman ve Rahim'in bir emaneti oluncaya dek

Elvera Korkmaz

Ey sevgili sensizlik

Senden gayrı hiçbir arzuyu barındıramaz bu ten
Bil ki her defasında bu kalp yine sana ram
Senden başkasını düşünmek oldu bana haram
Ey sevgili sensizlik
Şu garip hayatımda,en büyük gam

Elvera Korkmaz

Geç olmadan

Nereye baksan hüzün
Kafanı yerden kaldıramaz yüzün
Son umudunda uçup gidiyor
Bakmasın gözün
Sus
Sus ki sana diyecek yok başka sözüm
Zaman ilerliyor
Hiç insafı haddi hududu da yok
Ne yarama merhem oluyor
Ne çile kabımı dolduruyor
Ey sevgili
Şefkatine sığındım
Kurtar bu derin çığlıktan
Geç olmadan

Elvera Korkmaz

Gelin Bu Dünyayı Değiştirelim

Gelin çocuklar bir dünya kuralım
Tüm kötülüklerden uzak
Kirlenmemiş bir dünya
Evren kainatıyla memnun
İnsanlar hakikatın şuurunda
Dava ve gayesinin bilincin de
Çocuklar mutlu
Tüm acun huzurlu
Evet
İnanın böylesi temiz bir dünya
Hayat çirkeften ibarettir derler ya
Gerçekte doğru dürüst olursak, iyiliğe inançla doğrularsak
Neden o çirkeften kurtulamayalım ki
Kim inkar ederse etsin gerçeği
Ne kadar zor olursa olsun engebeler
Neden başaramayalım ki cesur olursak
Bir Fatih de biz olursak
Neden fetih edemeyelim gönülleri
İnsan doğar yaşar ve ölür
Madem öyle
Neden adamayalım canı canana
Keza kardeşlerim ve dünya huzursuz
Neden Filistinli bir çocuğun sapanın da ki taş da biz olmayalım
Neden Çeçenistan da ki kafirlere atılan bir bomba da biz olmayalım
Neden vatan aşkıyla yanan bir erin
Tüfeğinde ki kurşun da biz olmayalım
Neden Türkiye de ki bacımın başında dalgalanan bir inanç da namus da biz olmayalım
Soruyorum
O halde biz ne olalım
Ne olalım ki
Bu dünya da zulüm bitsin daim huzur bulsun
Kardeşlik tesisini kurmadan gayenin bilincine varmalıyız
Huzurlu ve mutlu bir dünya insanları istiyorsak
Kavgamızda sebat etmeliyiz
Düşünelim
Filistin de vahşice öldürülen bir çocuğu
Müminim derken müminlere yaptığı zulmü,
İnsan hakları olan bir ülkede ihmalkarlıkları
Her defasında çırpınırken özgürlüğe vurulan kelepçeleri
Bir zayıf ve acize atılan yumruğu
İnsanım deyip hayvanca yaşayanları
Her gün çığırına çıkan ahlaksızlıkları düşünelim
Ve bir evlâdın her defasın da
Aile efradı ve milletine attığı kurşunları
Her gün özgürlükten dem kesip atılan şekilsiz yalanları
Bugünün çocukları yarının geleceği altında
Yılan beslesin türküm koynunda
Huzur şöyle dursun
Her an yaptığı hata boynunda
Bileklerinde pranga ya dönüşsün
Soruyor önderimiz
Her kimse bizi görseydi bu halde..

İnanıyorum acırdı halimize
Bu dünyayı değiştirmek için bilmem ki ne yapsak
İnsanı esaret kelepçesinden
Kula kul olmaktan kurtarsak da
Böyle bir dünyayı cehennem ateşiyle tutuştursak
Tutuştursak ta
İnsanı insan olabilme adına Gerçek huzura kavuştursak

Elvera Korkmaz

Gideceğin Yer Neden Değişmez

mekanın gölgesinde
zamanın seyrinde
daim sen varsın yüreğimde
değişmez oldu kara gölgesi an ın
faydası yok saklamanın
savurur rüzgarı sabahın
yine kavururcasına aynı dem
zaman değişir mekan aynı mekan
hani beni benden alan her şeyi değiştiren sevdan
mekana yenik mi düştü.
hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı ya
merak yada bıkkınlık
gideceğin yer neden değişmez!

Elvera Korkmaz

Gönül

Gönül derdin bitmedi
Huzur geldi gitmedi
Aşkım sana yetmedi
Gel gönlüm yine gel

Öyle bir aşık ki ağlar
Yüregimi dağlar
Kullar aşk diye mevlayı arar
Gel gönlüm yine gel

Uyku gaflet uykusu
Daldıkca daldırır insanı
Hamza, Yunus, Ahmed misali
Gel gönlüm yine gel

Aşk bahçesine daldı mı
Uykudan uyandı mı
Gönlü Hakka verdi mi
Gel gönlüm yine gel

Sana Mevla gerek
Leyla, Mecnun neyine gerek
Aşk'a bel bağladımı
Derdiyle kul oldu mu
Gel gönlüm yine gel

Elvera Korkmaz

Göremediğimsin

bakıp ta uzaklara daldığım
susup ta konuşamadığım
gelip de bulamadığım
sevip de üzüldüğüm
tutunamayacak kadar uzak
hayatımın bu son deminde,
kan revan olacak düşlerimsin
duygularımın en kuytu yerinde
ah eden düşüşlerimsin
sayıp da sakladığım
yüreğine saklandığım
gayrıyı bulamadığım
sözün tükendiği bu an tükenişimsin
ne görmek istediğim ne de
göremediğimsin! ! !

Elvera Korkmaz

Gülüm

Ah gülüm
Var mı haberin
İçimdeki aşk dan
Derdine düşüp;
Gölge gibi takip ettiğim sevda dan
Bir an da kaybedip çektiğim vicdan azabından..
Bilir misin
Ardından sürükleyen hasreti
Nicedir hasretim canana
Sevgiliye birde öz'e

Ah sevginin özü lalem
Duyar mısın sende
O çağrıyı
O aşkın ızdırabını
Sevgisizliğin azabını
Kaybetmekten korkan yüreğin feryadını
Anlar mısın beni
Sarar mısın yüreğimi; yaralıdır.
Söyle sarar mısın?

Ah gülüm
Tattın mı hiç?
Yusuf gibi zindan köşelerinde
Kurak,sevgisiz bir çölde yalnızlığı
Çare aradın mı yalnızlığa
Aradın mı?
Buldun mu sevgiliyi
Düşündün mü
Senin vaadinden binlerce yol kat edenleri
Salebe gibi aşka düşüp delirenleri
Yaptın mı?
Söyle yaptın mı bunun hesabını
Düşündün mü yaşadığın her an'ın vebalini

Sen hiç ağladın mı
Sevgiliye hasretle
Hiç ayrı kaldın mı
Candan canandan
Terk edildin mi
Unutturuldun mu?
Anlar mısın beni
Bu hasret yüreğimi yakıyor
Biliyor musun
Elem bir hiç, takati çilede bulan bu tene
Bu hasret reva mı bana canandan
Arattıran bir azap bu cana
Yüreğime düşmüş bir kere o öz
Dursam da bir durmasam da

Ah gülüm
Bir anlasan beni

...iŖte budur diyememenin acısını
İnan gülüm
Sana söz gülüm
Çektiğim bu acılara son vereceğim
Şevğim hasretim adına
İçime dert olan
Her an çektiğim vicdan azabı adına
Hasretiyle çöle dönen yüreğim adına
Kalbime nakşedilen senin sözlerin adına
Yüreğime bırakılan o öz adına
Ve senin için gülüm
Sorumluluk sancısı adına
Rahman Rahim olan Allah adına

Bekle gülüm
Sabret gülüm
Gelecek o gün
Yüreğime bıraktığın o söz var ya
Özgürlüğüne kavuşacak
Yakındır vuslat
Elbet yakındır

Ağla gülüm
Hasretimiz,yüreğimizde ki feryat
Ve o günün adına
Mazlum,ihlas erleri,şehitler adına
Ağla hasretle

Ağlıyorum işte
Sen sakın ağlama
İçime düştü bir kere o dem
Kaçsam da bir kaçmasam da

Gülüm
Sen yoksun derdim derin
Bu diyar eser bana serin serin
Olmayınca yarım
Na çare yoktur dermanım
Var mı ki figana, fermanım
Dolaşır oldum bir çare, perişan
Korkunun
Gönül aşkın sermayesi
Hali arz eyledim sevk
Bu ne yüce aşk ve şevk

Gülüm
Unuttum eşi dostu yareni
Bu diyar öyle hal aldı ki
Bıraktım makamı postu

Gülüm

Unuttum seni ve her şeyi
Gerçeği,sevdami
Gözyaşıım katran karası, sevgiye bedel
Dinsin artık acı
Dolsun çile kabı

Gülüm
Duyuyor musun nidayı
Görüyorum semada ki düğünü
Akan bu kanlar neyin şahidi
Korkuyorum ümitsizlikten
Karanlığı saran gözyaşı ve hıçkırıklar
Dudaklarımdan dökülen de ne
Çepeçevre kuşatıyor ruhumu;
Öndan geldik ve şüphesiz Ona döneceğiz..

Elvera Korkmaz

Günahkarım

Bu gece de lütfunla ayaktayım
Günahkarım
Kimsenin olamayacağı kadar
Düşünüyorum da
Gecenin bir yarısı
Ölene dek secdeden başımı
Affolunur muyum
Ne olur
Ona bu denli yakınlaşabilmişken
Tüm ıstıraplarımdan
Benliğimi saran şu kirlerden
Ve günahlardan uzaklaşacakken
Kalbimin.benliğimin arınacağı vakit
Uzak durun benden
Çıkıp gidin içimden
Ruhum hapsolmadan
Bedenimi kabzetmeden

Elvera Korkmaz

Hayat Ve Ölüm

Seni dinler seni içerim
Hayat insan çirkefinden
İki damla gözyaşıyla
Sana koşar teselli ararım

Seni ister sana söylerim
En gizli sırlarımı

Söyle geldiğim de sana
Basar mısın beni bağrına
Günahım çok halim harap utancım dan
Varacak coşkusu yok
Kavuşturur musun beni an'a

Ölüm seni beklerim
Sana aşığım
Nefesim kırbacının ucunda
Kalmadı başka çarem
Gel de kavuştur hakka
Bas bağrına beni ey toprak
Bil ki
Kıskanç dır yar,beni ona sakla
Boş hayallere daldığım da
Sevgiliden gayrıyı düşündüğüm de
Girdap olur bana her mekan
Usulca gel otur enseme
O kulum dediği an

Elvera Korkmaz

Her defasında boğazıma düğümlenen de ne

Hangi çehre züğürdü düşünür bu yüzü,
Adım attığımdan beri bu şehre
Kan revan içinde tüm çehre
Her defasında boğazıma düğümlenen de ne!

Elvera Korkmaz

Hey Aşk

Hey Aşk
İçine ettiğimin aşkı,
Yol ol
Bir daha gözükmeye gözüme

Elvera Korkmaz

Kahır

Ne zaman bitti dedim
Yeniden başladın kahır
Gülsem mi acaba derken
Yeniden ağlattın sabır

Elvera Korkmaz

Kahr

Ne zaman bitti dedim
Yeniden başladın kahr
Gülsem mi acaba derken
Yeniden ağlattın sabır

Elvera Korkmaz

Kahrını Koyverdim Gayrı

Beynim çatlarcasına düşüncende
kalbim yorgunu sahipsizliğin
yüreğim saklarcasına sevdanda ;
kahrına tutsak
sükunetin yokluğuyla, çılgınlığında;
tutulurcasına boğulmak
adanmak özgürlük iken
prangalarla yokluğuna katlanmak;
tutkudan öte değil..
alıp başımı gidiyorum
ne sevdanı ne de o gül yüzünü götürmüyorum
yok artık hiçbir şeyin kasti!
ruhum istencine kavuşurken;
gidebildiğim her yerde baharın kokusu
kahrını koyverdim gayrı

Elvera Korkmaz

Karmakarışık

Karmakarışık
Aklım dimağım
Ruhum bedenim
Saflığıyla duygularım
Gitmişliğiyle tenim
Dünüm geçmişim
Bugünüm yarınım
Senle gelen, sensiz giden
Sahibi olduğunu düşündüğüm her şeyim
Karmakarışık
Sükutum, seslenişim
Gelişim gidişim
Duruşum, bakışım
Bugün dünden daha
Karmakarışık
Sebeğim, sebebsizliğim
Aşkım, sevişim
Arayışım, kaçışım
Gelmek isteyip gelemeyişim
Korkularıyla yüzleşemeyişlerim
Tutunuşlarım, tutunacak dal bulamayışlarım
Sabrım yanın da usanışlarım
Şimdi herşey, hiçbirşey;
Sen sen değilken.
Bekleyişlerim, gelmeyişlerin
Gelsen bile görmeyişlerin
Bu muydu sevişin
Sevmeseydin, böyle yar
Senle olamayan yüreğim
Sensiz paramparça
Söyle sevdiğim
Hiç bir şey olmamış gibi
Bu yüreği yeniden sever misin
O sensiz
Karmakarışık

Elvera Korkmaz

Kefen

Gün olur buralardan giderim
İnsanlardan uzak diyara seferim
Deli olmadan veli olunmazmış
İnsan ki yaptığın iyilik yaramazmış
Gün olur yüzüne güler
Derdin olur geçer gider
Nankörler demek geliyor içimden
Haykırmak istiyorum şu insanlara ki
İhanetlerini içimde saklıyorum
Biliyor musun arkadaş
Ne çileler çektim sanki bana yoldaş
Başı dik İbrahim'i olmayı düşledim
Sabahlara dek kan ter içinde sayıkladım
Sabahı bulduğunda çekeceğim çileler cabası
Bacım kardeşim dediğim insanların ihaneti ise kabası
Böyle mi idi kurbanı olduğum davanın erleri
Sonun da giyeceğim kefenin bu mu idi yakası
Söylesene arkadaş
Bulamadın mı
Şu kefenin gerisini satanı

Elvera Korkmaz

Konuşabilir miyiz?

Seninle konuşmak...
Ne kadar kolay bilmiyorum; seni anlatmak
Sessiz çığlıklar sarıyor etrafımı
Bitmek bilmeyen karmaşalar bozuyor dinginliğimi
Her andığımda seni;
Bırakmıyor çirkinliğiyle hayatın kendisi..
Belkide kimselerde aramadığım bir yanığı
Bakamadığım aynalar kesiliyor kaskatı
Sorma neden...(((
Veremediğim cevaplar dolu yüreğim
Yaşanması gereken bedellerin ardından;
Yalnızlığın küfeside eklendi
Bilesin sensizlik derinden yaraladı..
Anlam veremiyorum yaşanmışlara
Saklı kalmasın...
Etrafım kahır dolu yük
Nereye baksam;
Çemberindeyim hayatın
Ne zaman bitecek; serzenişim..
Her sabah yeni bir acı ekleniyor
Ağırlığından belimi büken küfe'me
Yine bir densizliğin ardından susan,
Doruğudur aslında sabrın..
Sükunete bürünüşün ardından
Sarmalıyor hileli bakışın..
Bilemiyorum onca sükunluğun ardından;
Konuşabilir miyiz?

Elvera Kaya Korkmaz

Elvera Korkmaz

korkuyorum Ey Yar

Korkuyorum ey yar
Kafam darmadağın
Ne geçmiş ne gelecek değil tasam
Dindirmez biliyorum yüreğimde ki yasım
Yine gelmek istiyorum kapına
Atıp üzerimdeki klakson sesi durgunluğumu
Tekrar sana geliyorum
Bitsin artık bu dalıp gitmelerim
Korkuyorum ey yar
Ez ne ezim
Ne peyvandına min ne bi xeyri
Ez pir ji te hez dikim
Hişê min, mejiyê min sekiniye
Hatına min cardin li teye
Aşê min, ji, nanê min ji tû ye yar
Ez bite çê dibim, ji kerba, ji huzna
Seninle ererim huzura
Hiç bir zılgıt dokunamaz ki sevgime
Her şeyimle senin değil miyim
Canımı isteme o da senin
Sana gelmesin bana gelsin yar
Acının hüznün gözyaşı
Sen yine bende kal
Korkuyorum ey yar
Ez pir ji te hez dikim
Aşkın yüreğime yine kanrevan

Elvera Korkmaz

Mayın Tarlası

Ne anlatayım söyle
Hangi anımı
Bugünden mahvolmuş emperyalist yarınımı mı
Yoksa bir daha dönmek üzere
Sessizce sensiz koridorlardan geçip giden sanığı mı
Masumca tenine değen ıssız haykırışı mı
Ağlıyor yüreğim
Bulamadı davasına sahip çıkacak bir yiğit
Söyle durmaksızın
Çektiğin onca yük sırtında
Güne ay ve yıldızlar bana yakın
Kahpe yürekli insanlardan..
Odamın loş ışığından süzülen vahiy
Yalnızız yapayalnız
Kaç oldu bilmem ama
Perdeyi aralayıp dışarıya süzöldüğüm
Pişmanlık vazgeçilmez her ümit ettiğim de
O insan ki kokmuş yığınlara
Kendine bile yararı olmayan leşlere pervane
Kendime bir kenet arayışı bu,na çare
Bulamadım gökteki yıldızlardan gayrı
Anladım yalnızlık, yalnızlığa set çekiş..
Yalnızlığıma konuk olan yıldızlar
Sizlerle yaptım gecenin tanıklığını
Yar senden bir teselli bize
Taşan sabrımızın son haddin de
Kandır aşkınla bu teni
Susadıkça yandır bu bedeni
Kanatlansam uçup gelsem yanına
Meleklerini gönder bana
Yolu bilsem de gelsem
Kibriyan da tek sin
Güç ver bana
O engin dağları aşip da gelsem
Göğsümü emrine aç yar
Gündüzleri yaramı kanatan
Geceleri hayallerden uyandıran
Tabakayı kırsam da gelsem
Bu diyar bana tutsak
Cehennem narıyla tutuştursak
Hasretiyle bir mayın tarlası bu can
Gayrı cananına kavştursak.

Elvera Korkmaz

Merhametine Müştakım

Yüreğim kan ağlar
Yarine bir adım daha yakın olabilmek için
Kalbim çırpındıkça azatlığa yakın
Katran karası zincirlerle doldu her bir yanım
Gözyaşım yakıt olsun
Deryanın ortasında boğuluyorum ya Rab!
Bir zaman şifa olan rahmetin
İliklerime kadar sarıyor her bir yanımı
Ellerimde zincirler ayaklarımda pranga
İçerimde yıllanmış bir kafes
Nereye adım atsam tıkanıyor yollar
Mazinin yorgunluğuyla derbeder yüreğim
Biliyorum ki değilim sahipsiz
Tek azığım senin sevgin
Merhametine müştakım ya Rab!

Elvera Korkmaz

Nasıl anlar

Her saniye o acının sessizliği
Sabahın soğuk teni vuruyor tenime
Ben bile anlayamıyorum kendimi benliđimi dűşüncelerimi
Kim anlar ki beni
Nasıl anlar

Elvera Korkmaz

Nazım Sana

Nazım sana
Şızım,duam,arzum sana
Özlemim tüm umutlarım sana
Seninle dolu her hücrem
Seni işlerim her an'ıma
Seninle doyarım mutluluğa
Seninle ererim huzura
Seninle yaşarım Ey sevgili,En sevgili...
1998 e.k

Elvera Korkmaz

Ne fark eder

ne fark eder
gelmişsin ya da belirsiz varlığın
ortamı kasıp kavuran
kızıl denizin ortasındayım
bak gör işte kaçınıcı sendeleyişim
şaşkınlıktan değil bu kez dalgınlığım
görmek istemeyişimden

kabullenişim de değil
durmak ahvalinde kalışım..
manasız mı gidişi sekeratın
geldiği yerde göçü! muheceratın
sebepsiz sükunete;
saldım tutukluğunu aşkın
La dır inkarı özün
hediyem olsun özgürlüğün
aslında sevmek kırmamak kırılmamak!
sezişinde olmasan da ferasetin
artık sevemeyişim kanıtın
değil mi?
ne fark eder! ! !

Elvera Korkmaz

Nefret Ediyorum Senden

Nefret ediyorum senden
Seninle olan her Şeyden
Aldığım nefesten
Mutlu olacağım da dediğim hevesten
Sana inancımdan
Hatta kendim den!
Bir iğreti artık yaşamak..

Elvera Korkmaz

Nerdesin Nerelerde

Neredesin nerelerde
Şensiz bu hayata katlanamıyorum
Ümit nedir,neden ümit edilir...
Artık ümit etmek istemiyorum
Sevinmek nedir? unuttum
O kadar yoruldum ki pes ettim
Bi müsaade hayat bana!
Susturamıyorum çığlıklarımı,
dindiremiyorum acılarımı
silemiyorum gözyaşlarımı
sevemiyorum yalancıkdan yalanlarını
bekleyenim sevenim yok iken şu bedeninde bekleyemiyorum
hiç bir sebebim yok sende kalmaya gayri
her şeyimi bir bir aldın benden
Şimdi bi müsaade bana
İçerimden, yüreğimi ısıtacak kadar bile gülemiyorum..

Elvera Korkmaz

Onun Adına

Baharın son mevsiminde
Bir kış günü
Pencereden dışarı süzülüyorum
Etrafım ıssız çit bile yok
Henüz kuşlar yuvasında
Sadece arada esrarengiz güzelliği bozan tren uğultuları
Ve bir kaç ışık
İçerisine işliyor soğuk
Ellerim titriyor
Ayaklarım sanki buz kesilmiş
Gönül evimde bir depreniş
Söndüremiyor bu hasreti,soğuk rüzgar
Hayır
Aksine kor saçıyor tükenmiyor asla
Ateşi ateşle teselli ediyorcasına
Başka bir sevdaya bürünüyorum
Ve hayatın bu evresinde
Sonsuza ulaşıyorum
Gözlerimden saçan kıvılcım
Yüreğimdeki hıncım
Gönlümdeki bu sevda
Buz kesilmiş kalpleri eritiyor
Aydınlatıyor tüm evreni
Asla katılaşp kararmayacak kalplerimiz
Sönmeyecek bu sevda ateşi
Tükenmeyecek sevdanın kadimleri
Nesillerden nesile ulaşacak
Ve bitmeyecek bu umut
Tek adına
Sadece Onun adına

Elvera Korkmaz

Oradan Bakınca Aptala mı Benziyorum..

Herşey olağan devam ededursun
Biri gelsin düzeni yıkmaya
Kahroluşuyla dönüversin..
Aşk sabredebilmekse Sabrın tahammüle dönüşmesin diye
Her defasında yeniden başlamak
Ve
Sonuç hayalkırıklığı...:(
defalarca sonuca aldırış etmeden
İnanmak ve güvenmek herşeyinle,
belki
belki olurya belki bu sefer yanıltmaz beni..
Güvenimi hakeder birgün diye;
debelenip durmak da olsa
bekleyeceğim büyük bir umud ile....
Senin sen olacağın günü! ! !
İnşaallah aptallığıma değer..

Bilir misin nedir aptallık?
Aynı şeyi yapıp, defalarca;
Farklı sonuç beklemektir....
(Susuyorum ama sonsuza dek değil! Unutma sonsuz bir sabrım yok.Umuyorum sabrım
bitmeden kendine gelirsin...Sözlerini tutmayışın,kırılışlarım dua et ki susuşum olmasın!)

Elvera Kaya Korkmaz

Elvera Korkmaz

Oyun Değil Bu Kez

Hiç değilse bir kez olsun
Anlamak isterdim kendimi
Soru ve sorunların arasında
Boğulmuş kalmıő gibi
Bi çare aciz bekler olmuşum kadrini
Zelzeleler esen buhranım da
Şonu gelmez bu gidiőatın
İçime aıtığı derin yaraları kim saracak
Alemlerin sırrını keőfeden
Hakikatın özünü kavrayan dan başka
Kim olacaktı takvasında kararlı ve inatçı
Var mıydı ki böyle muhteőem sanatçı
Unutmayasın oyun değil bu kez

Elvera Korkmaz

Öl Emi..!

Öl emi..!
Öl de kurtarayım kalbim senden
Dünya ve içindekilerin kahrından bile zormuş senin çilen..

Elvera Korkmaz

Ölü bir ruh

Ölü bir ruh can vermez ki
En ufak şeyle mutlu olan ben,
Artık hiç bir şeyle mutlu değilim!
Belki de hiç bir şeyim olmadığımındandır...

Elvera Korkmaz

Ölüm

Ah ölüm
Nicedir seni beklerim
Yıllardır sana kavuşmaktır emelim
Susadım sana ey ölüm
Hasretin gönlüme düştü düşeli
Sana açıldı kalp evim bu kez de
Söyle kavuşturur musun yare
Tatmaz oldum da
Canana karşı muhabbeti
Sadece senden seni istiyorum
Olur musun derdime derman
Tendeki yara derin
Bilmem ki nasıl anlatsam
Bi çare düşünemez oldum
Nereden başlasam
Tek bi çaresi var
Tüm kasaveti silip çiçek gibi açarsın ya
Arada hissettiren o serin ve anlam ötesi kokun
Düşünmedim,istemedim de
Düşleyemem artık başka aşkı sevdayı
Bu sana sözüm ölüm meleği
Ve değerlerimden ayrılmayacağıma
Ey ölüm nikahlım olur musun bu gece
Kavuşturur musun yare
Sevgiliye hediye olarak
Ve tüm günahlarıma bedel
Bütün azalarım paramparça oluversin
Yar sormadan
Sorduğun da utanmadan
Layıkıyla olmasa da sunabilmek canı canana
Ey toprak akıttığım her damla ve secde izlerim sende
Söyle basar mısın bağına bu sevdayı
Ey ölüm nikahımız kıyılmadan söyler misin yare
Dünyadan el etek çekileyim
Ki yare kızıl bir lale sunabilmek için
Kokusu tüm dünyayı bertaraf etsin
İbreti nüma olsun bu aşk tablosu aleme
Rabbimden kabul edildiğime dair

Elvera Korkmaz

Ölüm

Çölün bu kavurucu kızgınlığın da
Kim bilir ne güzeldir ölüm
Su ararken ırmak olur taşar her bir yanın
Rahmet bolluğuna tutulur kanayan yaraların
Kızgın çölün tam ortasında
Başka bir sürgün bekleye durursun
Aşkın heceleridir ateşi gülistana çeviren
Bin bir kilidin anahtarıdır yürekler
Hasretin coşkusuyla bir gece sıcaklığında
Bir seher vakti kasıp kavuran soğukluğuyla
Kim bilir ne güzeldir ölüm
Ölümü kül eden ah dan sonra
Ölümsüzleşmiş cana ne yapsın ki ölüm

Elvera Korkmaz

Ölümm

Ölüm
Sonsuz neferlerin sancısı
Azrail'in aşığa attığı kancası
O kadar çabuk geçiyor ki zaman
Belki de ansızın kapıyı çalar o nam

Elvera Korkmaz

Öyle bir git ki asla dönemeyecek kadar

Sevdiğinle değil seni sevenle ol dediler
İnanmamıştım delicesine severken
Meğer ne kadar haklılarmış,
İnsan gerçekten çok sevdiğinde,
Her şeyden fazla değer verdiğinde
Göremiyormuş sevilmediğini
Sevilmiyorsun yüreğim anla artık
Al da başını git artık
Öyle bir git ki asla dönemeyecek kadar

Elvera Korkmaz

Peygamberim

Ey sevgiliye giden en yakın yol olan
Örneğim önderim kutlu Peygamberim
Bu akşam sana misafirim
Lütuf edip kabul buyurur musun
Bu günahkar alna bakmaya tahammül edemezsin belki
Fakat isterim ki huzurundan kovmayasın
Bir kerecik olsun bu günahkara
O gül yüzün tebessüm etsin

Uzun zamandır sana hasretim
Seni düşler seni özlerim,dostluğuna giriftarım
Yokluğunda bilemezsin ne acılar çektim
Söyle ey Peygamberim
Ne zaman bitecek Dünya sürgünüm
Hani senin küçük Zeyd'in
Oyuna dalıp,dediğini yapmayı unutmuştu ya
Unuttuğunu anlayınca nasıl da koşturmuştu oracıkta
O küçük zeyd gibi bağıyım sana
Ama şu fani dünyada dalacak bir oyun bulamadım daha
Küçükken acılar sarmıştı dört bir yanını
En sevdiklerini bir bir kaybetmiştin
Ama biliyordun Rab'bin hep yanındaydı
Ve her şeye rağmen dimdik ayaktaydın
Bu ümmetin de aldığı her nefeste
Seni işleyecek bedeninin ve ruhunun her bir karesine
Sevginle dolacak her bir hücresi
Yıldırmayacak hiç bir acı
Biliyorum
Öldüğün gün aslında,doğduğun gündür
Gül yüzlü Peygamberim

Elvera Korkmaz

Rahmetin Kuşattı Her Bir Yanımı

Bir gün hayallerimi umutlarımı bırakıp
Dünya hayatına girmemi istediler
Ta ki kendimi o sessiz çığlığın kahroluşuyla bulduğum an
Ne geriye dönüş vardı ne de istiyordum
Kabullenmiştim hayatı çilesiyle sevmeyi
Bazen vücudum da ki ağrılar, beynimde ki uğultular
Tıkıyordu nefesimi hayatı felç ediyordu
Her sabah yeniden uyanmanın acısıyla
Tükenmeyen umuduyla sarılıyordu hayata
Belki bugün acımazdı canı
Dalıp da gitmezdi uzaklara
İçimi lime lime kesen
Ne sükutum ne de kahırım
Canımı yakan tek şey yarimi bile anmaktan mahrum kalışım
Yare yüzüm kalmadı bakacak
Dalım kalmadı tutunacak
Unuttum iyi nedir güzel nedir mutluluk diye bir olgu var mı
Ayan oluverdi korktuğum her şey
Gücümün tükendiği vakit bu vakit
Yine bir umut, yeşeriverdi gönlüme
"Ey örtüsüne bürünen
Gece biraz ilerleyince namaz için kalk
Gece yarışı biraz önce ya da sonra
Kalk ve ağır ağır anlayarak Kuran oku
Biz sana sorumluluğu ağır bir mesaj tevdi edeceğiz
Ve gerçek şu ki gece zihin daha zinde olur
Ve okuma bakımından daha da berraklaşır
Halbuki gündüzleri seni meşgul edecek yığınla iş var
Ama hem gece hem gündüz Rab'binin adını an
Ve bütün varlığıyla kendini ona ada"
Ayetler birer birer nakşediliyordu yüreğime
Bu bir sevinç varoluş, umudu yeniden buluş
Ve o sabah her günden daha farklı
Yol arkadaşımın zulmünün bitişi
Acılarımın son buluşu
Beynimin zindeliğe kavuşması
Aşkımın Yar'imin el uzatışı
Sabrın huzura devri
Lakin hiç bir şey bu kadar mutlu edemezdi bu teni
Asıl sevinç gözyaşlarım bana zulmünden dönüşü değil
Onun hakkı buluşu, hakikati görüşü
Bir imtihanın sonu neyin başlangıcıdır bilemem
Rahmetin kuşattı her bir yanımı
Yine seni buldum ey yar
Düşmüşken elimden tutup kaldıran
Ey yaşama sevincim
Gözüm seni arar
Boram boram tüter aşkın sahralarda
Şafak görünmez güneşim doğmaz sensiz
Sabredemez gayrı bu ayrılığa
Her aşık kavuştu da sana
Ben ise kavuşamadım ya hala

İşte bir tek o koyar bana...

Elvera Korkmaz

Sabaha Müjde

Bir seherin ardından,sabahı müjdeleyen bir gece daha
Yüreğime sıkılan bir namlu gibi
Bu zemheri sessizlik de
Bir ses ve bir korku daha
Umutlarıma doğru..
Bu gece hasretime acılarıma
Mümin kardeşlerimin acısına,sızısına
Bir dem ekişim daha
Bir daha adandı yürek
Acı çekmek istercesine bir daha
Ruhuyla mukaddes kalbinin derinliklerinde
Yılmamış saf ve pak sevdası adına
Kavuş malıydı o yüce ze
İbrahim'i yürekle coştur malıydı Yusuf'un zindanını
Emir dahi müjde idi garip davanın garip insanına
Sevdam, zm, kardeşlerim, ve dahi mustadaflar adına
Uçup gitti yüreğim sevdalısına
Emin ellerde takdis edildi
ırpındı durdu bu can havliyle
Bir korku,hüzün ve bir sevinç daha..
zgrlğe kavuşan yürek,vuslatın hasretiyle
Davasındaki sebatı,kapladı yeryüzünü
Cem eyledi sevdalılarının düğünü
Kenet oldu aşk erleri..
Sabaha müjde

1998 şirin evler E.K

Elvera Korkmaz

Sabımdandır

Yine bir gecenin buhranındayım,
Dokunmayın yalnızlığıma...
Belki de acılarımın tek ilacıdır.

Sahıbsizliğime aldanmayasın sakın!
Olur ya..donuk ve solgun bedenim,
Kabullenışimse! aslında..

Durağan haldeyim
Nedenim, nedensizliğim!
Bir hayata es geçişim,
Tutunmak isterken debelenişim
Ve ardından, arkama bakmadan
An'ı yaşadım
Ve
Ümitlerimi geleceğe taşıdım
Şimdi suskunluğum bilesin ki
Sabımdandır....

Elvera Kaya Korkmaz

Elvera Korkmaz

Sadık yarimiz Var

Bugün öğretmenler günü idi
Bana öğretmenim
Her gün yeni şeyler öğretirdi
Hayat yol insan denen üçgeni seyrettirdi
Çok farkı vardır öğretmenimin
Ö hem örneğim hem önderim
Yüreğimiz de çile gönlümüz de umut
Bugünün de bin türlü meşaggat
Sırtımız da saklı birbirinden değerli dava yükü
Ayrılmaz birer parçayız
Omuzlarımız da ağır yük,alnımız dik
Zulmün kol gezdiği her yerde
Yarin yolunda birer neferiz
Sevgimiz çelikten kılıflı
Çileler ise kurşun geçirmez
Biz birer garip davasında samimi
Tek ümmet aşığı,İbrahim'in yolundayız
Serinleten ateşinin yanındayız
Bizleri bizden ayırdığınızı sansanız da
Rahmanın gönlümüze serpip ektiği şefkat sevgi bağıni koparamazsınız
Evreni kaplayan naralarını susturamazsınız
Bu davaya aşık binlerce sevdalılarımız var
Önümüz kapalı sansanız da
Bir yol kapansa diğeri açıktır
Hak batıl davasını sürdürecektir daha nice;
Acılara göğsünü siper etmiş erlerimiz var
Hendekler kazıp yaksanız da
Birbirinden cesur,davasında binlerce samimi ecdadımız Ali'lerimiz Sümeyye'lerimiz var
Her şeyden daha önemlisi
Nurunu tamamlamaya vaadi olan
Sadık yarimiz var

Elvera Korkmaz

Sana Geldim

İhanet dolu sığınağın ardından
Yanımdaki eskilerle
Yenileri almak adına
Tekrar bugün o kutlu aşkın coşkusuyla
Sana geldim
Tüm azalarım vuslata hasretiyle bürünmüş
Kararlığıyla yüzüm sana dönük
Arzularımı iletirken sana
Sonsuz bir azim var içimde
Sadece
Evet sadece sana kul olabilmek adına

Elvera Korkmaz

Sana söz bu sabah yanındayım

seherin son deminde
daha gözler ağarmamış
kandiller sönmemiş
sevdalar geceye yenik düşmüş
kahrın tüm geceyi örtmüş
sarmış sarmalamış
tüm kederleri savmış gönlüm
senin bakışlarında meftun
bu keskin yaralar
gönlün gözün aydınlık
sana söz bu sabah yanındayım

Elvera Korkmaz

Sen Benim Oluncaya Dek

_Cehennem bile cennet olur
_Tek yanımda sen olunca
Sen yokken hayat bana binbir acı çektirir
_Sen yanımda olsan inan
_Ölüm bile lezzet verir

Biliyorum dinmeyecek acım
Sana kavuşuncaya dek
Çok zor,dolsa da çile kabım
Bu yoldan dönmem asla
Sen benim oluncaya dek

_Ben seni kendi gölgemden bile kıskanır oldum
_Aşk nasıl bir şey ki seni görünce birden şok oldum
_Gözlerin gözlerime değdiği anda donakaldım
_Öldürseler vazgeçmem asla
_Sen benim oluncaya dek

Seni gördüğüm ilk andan beri
Yüregim hasret ve keder dolu
Dağların yamaçları olmasa bile
Acıyı yudumlayarak seçtim bu yolu

_Kalmadı mecal halimi mısralar söylesin
_Aşktan pişiyorum halimi görenler sana söylesin
_Aşk ile kebab oldum yanan kalbim sana söylesin
_Söyle sende hadi, seni söyler seni ister yüregim

Sevmek buysa katlanırım her zorluğa
Sensin benim yaşama nedenim
Her defasında yılmadan onurluca
Seni söyler seni ister yüregim

Bir yaşlı deli gördüm,dedim ne oldu sana?
Dedi ki sende aşık olmuşun halimi anlasana
_Şöyle dönüp bir baktım,elalem bana deli diyor
_Deliyi deli anlar,deli oldum sana anlasana

Bu bir sergüzeşt değil iştıyakınla devam et
Sana olan sevdam dillere destan oldu
Koca İstanbul duydu,bir sen duymadın
Yüregim bu acıya dayanmaz
Eğer sevmeyeceksen durma çek git

_Kalırsam ayrı
_Çekip gidersem yüregimde bedenimde ölü kalır
_Bu şiir bitmez aşk oldukça devamı gelir
_Ben ölürüm aşkım kalır,dillere destan olur

Kördüğüm oldum sevgili,gel beni çözü
Aşk buysa aşığınım yok başka söz
Şu andan itibaren gelsen de bir gelmesen de

Bu özü yüreğim de besler ve büyütürüm
Sadece adı kalır bu sevdanın elvera/erdal

_Ey yarı gülistan yürek yanar anla beni
Gelir görürsem, yaşayamam öldürür bu aşk beni
Bu aşk ölüm taşır bırak uzaktan seveyim
Ben zaten ölüyüm, bırak yüreğim de yaşayayım seni

Ölüm dediğin ne ki ey yar
Fatihin İstanbul'u fethettiği gibi, yüreğimi fethettiğinden beri
Tarumar oldu gönlüm her yerde seni arar
Sen gelmezsen bir gün
Bil ki aklım firar

Elvera Korkmaz

Sen miydin Ey Rasul?

Sen miydin ey Rasul
Dün gece gelen
Senden yana bir aşk bıraktılar bana
Ve sessizce uzaklaştılar
Soramadan dinledim
Derinden akan bir ırmak
Suyu rahmetten bir deryaya dökülürken
Usulca sakın bir tavırla,
İbrahim'i kararlılığıyla
O eşsiz nidaya
Korku dehlizlerinden geçerek
Buğulu camın arkasından
O esrarengiz güzelliğe
Bakakaldım ardından

Elvera Korkmaz

Sen Üzülme

Bir evimiz olsun istedim
İçerisini kahkahalara saran çocuklarımız
Biraz yiyecek aşımız,en önemlisi huzurumuz
Her gün diğerinden daha umutlu olsun
Gözlerim gözlerinde sükuneti bulsun
Senin istediğin kadar istemedim belki
Zira senin huzurunu isteğim,everest dağının buzullarını sarkıttı
Sevdiceğim sen mutlu ol diye...
Dokunmayın duvarlar kaskatı kesilmiş yalnızlığa
Sebepsiz değil,dinginliğini kaybediverdi yürek
Zahir sen miydin kapıyı ansızın çalan
Suskunluğumu hoş gör,maziye set çekemeyişimden
Duymadım takılıp kaldım sessizliğiyle çaresizliğin
Yaşamak dokunamadığın bir yürek için
Sebebi olmasın artık bu susuşun
Bırak kalayım çığlığıyla kahır oluşun
Sahipsizliğin dibine vurmuşken..
Sahi nerede kalmıştım
Bir evimiz olsun demiştim
Bakma sen bana bitmez demelerim
Susmaz bu gönül aşk arsızı ya
Attığım adımlar gerisin geriye dönse de
Bu can bugün de yarın da senin bakışların da lal
Acım benim,isteklerim artık senin olsun
ilk isteğim
Sen üzülme
24:00 02.08 14

Elvera Korkmaz

Seni Sevememişim Yar

Seni seviyorum desem de yalan
Seni sevememişim yar
Seni sevmek ki
Dünyaya sırt çevirmek
Çileye acıya zulme aldırmadan
Azimle sabırla gayeye ulaşmak
Zevk sefaya set çekmek
Demek ki seni sevememişim yar
Sana geldiği ilk gün Gördüğü an yalvarırcasına
Senden seni istiyorum
Çünkü seni seviyorum ey yar derken
Bilmiyordu sevginin de bir bedeli olduğunu
Ve hayatın acı yanını
Katıksızca Meryem gibi adamıştı yüreğini
Varı yoğun bir yavrusunu Hanne gibi
Yetim öksüz Muhammed emsali
Tek dayanağı sen olmuştun yar
Sadece seni biliyor seni işliyordu gönlüne
Adını yazmıştı her bir hücreğine
Seninle seni yaşıyordu
Sensizliği hiç tatmamıştı ki bu can
Seninle öğrenmişti ilk seni
Ve seninle gelen her şeyi
Seninle görmüştü hayatın görülmeyen yanlarını
Eşyanın sınırına seninle vakıf olmuştu
Sen vardın her anında
Sen öğretmiştin kavgacı takvayı
Tek değer verdiği sen olmasan ne yapardı
Ayrılık günü şaşkın bi çare
Henüz ufacık bir fidanken
Alışmamıştı ki bu ten sensizliğe

Elvera Korkmaz

Seni Seviyorum

Ey sevgili seni gerçekten seviyormuşum meğer
Seni seviyorum
Varlığım seninle değerli
Sensiz hayatın hiçbir anlamı yok
Açar mısın gönül evimi temizlemeye geldim
Bu geliş sensizliğe set çekiş

Yıllar geçti buluşmayalı
Seni o kadar özledim ki
Bu hasret hiçbir şeye benzemez
Sensizliği yaşamak var ya
Bu acı hasretin bedelidir çektiğim
Hep seni sordum dağa taşta toprağa
Her soruş da bir hançerdir, kurşundur göğsüme saplanan
Biliyorum ki
Hasretin başlangıcıdır bu
Onun için ağlıyorum
Sen aklımdayken her an
Sahip çıkamazsam sana hasret yüreğime
Bu işkence az bile sorumsuz bedenime
Hangi mazeretle varayım bilmem ki yare
...ki yitik viraneler de
Soğğun koynun da sabahladım
Odanın ıssızlığında bir köşeye çekildim
Sensizliğin acısıyla sabaha dek seni andım
Seni seviyorum
Gecenin titrek bedeniyle, buluşmasıyla gözlerim
Bir yastık bir yorgan ayıramaz seni benden
Uykusuzluğun dibine kazımışım sevdami
Seni seviyorum

Sadece bir aşk mıydı
Korkulu deryalara salan
Ürpertiyor bu sessizlik beni
Uyanılması güç, derinden ağır bu ses
Şanki sensizim
İçimi tırmalıyor bu düşünce
Varlığıyla yok oldu tüm kadavra
Odamın sıcak teninde
Sensizlik den buz kesilmiş bir beden
Asla
Haykırıyorum beton yığını duvarları sarıyor sesim
Sensizliği kabullenmek istemiyor bu ten
Ah gözlerim
Umut yelkeni açıl artık
Tükendi kalmadı gücüm
Sevginle sardık sarmaladık
Seni seviyorum
Seni düşünüyorum yalnızlığın küfesinde
Ve korkun tüm yanımı sarmış
Kıvrılıyorum bir kenara
Olur ya belki gel dersin diye

Seni dlyorum sabaha dek
Akın ve sabrın tablosuna seni iziyorum
Tükenmeyen güzelliklerle
Sana sesleniyorum ne olur gel
Ve kalbime belki de hiç yaanmamı
Akı gözyaşlarını sunuyorsun
Gönlümde ki buulu camın her yerine
Her ksesine seni soruyor
Ve en içten muhabbetle
Senden seni istiyorum
Ve senin için yazıyorum
Sana sesleniyorum
Seni seviyorum

Elvera Korkmaz

Seni Seviyorumm

Her Şey durgun ve sessiz
Hayat dinginliğini yitirmiŐcesine
Bedenim kimsesiz ve çaresiz
Her anım cendere altında
Yüreğim bileksizlere meydan okurcasına
Depreniyor bir kıvılcım yeter
Ruhum kıvranıyor
Kördüğüm olmuşcasına
An bu an
Daha fazla ıstırap çekmemek adına
Seni istiyor
Seni görüyorum
Gidemez başka bir yola bu yürek
Sığamaz bu aşk başka bir gönüle
Çok geç olmadan söylüyorum
Őeni seviyorum

Elvera Korkmaz

Seni sevmek isterdim

Seni sevmek isterdim
Yüreğime umudu aşkı serpen yar
Seni sevmek isterdim
İliklerime kadar sevinci kuşatan yar
Seni sevmek isterdim
Korku dehlizlerinden sıyrılarak sevginin en güzeliyle dokunan yar
Seni sevmek isterdim
Tüm benliğimle ve ruhumla senin olmak isterdim
Muhtemel,olası bile değil; sende kaybolmuşken
Bir gün sende beni bulacağım
Önce seni bulabilirsem

Elvera Korkmaz

Sensiz Cihanda

Sensiz cihanda
Umutsuz her şey
Sensiz cihanda
Artık ağlamak...teselli değil bana
Sensiz cihanı, canansız canı neylesin
Hangi aşkınla yarattın şu eşsiz kainatı
En güzeliyle verdin şu nizamı
Bilip de nankörlük edenler utansın
Habibini sevdin kainata sevdirdin
Sevmeyenler utansın
Hırsında teselli bulup ayrılık dan eriyenler var
Ayrılığı tatmayanlar utansın
Bin bir ızdırapın gergefinden geçti can
Kulunu şefkatine gerdin
Kalbi kör olanlar utansın
Bilip de huzuruna durmayanlar utansın
Derdinle divane oldum
Aşkınla geceyi buldum
Bu davaya baş koymayanlar utansın
Koyduğunu sanıp dünyevi arzular peşi sıra gidenler utansın
Sensiz cihanda
Doğmadı ki güneş
Her gün umutsuzca
Her saat azalan ama dinmeyen acılarla dolu
Her saniye sorumluluk sancısı
Bitmek bilmeyen günler
Ve sorumluluk üstüne sorumluluk
Tükenmeyen bir inat var tende
Yaşadıkları yahut gelecek, teselli mi ona
Bitmeyen ayrılık, yol yokuş sefalet bende
Mustadafların zehir kustuğu sancı nerde?
Benliğimizde yüreğimizde oynanan oyunlar
Bitmeyen zulümler teselli mi bana
Aciz bi çare ruhbanlardan banane
Ayrılık mı vuslat ümidiyle dayanırım
Erim erim eririm,eritirim erimeyenleri
Üşenmem
Kaç gece sürdü bu sancı bilir misin
Bu hasret kaç bağı yaktı
Kaçınıcı devrim bu sorar mısın
Araya giren ayrılık kaç gece devirdi bilir misin
Hırs dan yana kaç put devirdi görür müsün
Arkadaş yüreğimde büyüyen bebek den haberin var mı?
Sabır kalmadı yürek de
Zamanı gelmedi demek
Şimdiden koydum ismini
Hiç bir duygu için değil
Sorumluluk abidesi,şehadet yolcusu olsun
Her anın her gecenin hesabı var tende
Sabırsızım; şehadeti içmek de
Ahdim var şehadeti yudumlarken zafere
Zorluklar değil engel

Sebep mazeret değil,hiç bir zaman bana çengel
Yeter ki bu aşk dolu sırata sende gel
Acıktıkça içelim zulüm dolu diyarı
Unutma zırhını bürün ve
Bana Allah yeter
de Haydi Bebek.

Elvera Korkmaz

Serpilim

Ne bülbül olsam,kuşburnu ağacı beni anlar,
Ne de kuşburnu ağacı olsam bir bülbül konar dalıma...:/
Ne dinmezmiş bu acılarım, ne biter merhem olabilir yarama...
Ne de bitirip gem vurur sancılarıma...
Yar vardır içten içeri 'O' anlar
Her damlayan kimsesiz gozyaşlarımı sevgisiyle dürer
Anlamayan anlamasin serpilim
Bu dert sanki, ne zamana kadar sürer
Bazen sevgilisiyle dolup taşar
Bazen umitsizlikte yoğrulup solar
Ama daim varlığıyla ayakta kalır kanayan yüreğim Hamdolsun

Elvera Korkmaz

Sevemedim Bu Dünyayı Yar

Zillete dönüşen şu karmaşıklıkta
Kokuşan şu çirkef hayatta
Muhatap olunacak insan kalmadı
Sevemedim bu dünyayı yar

İnsan ki kendini çağdaşlığın pazarında starken
Evladını acımasızca medyaya sunarken
Ermenilerle işbirlikçi,haramı boğazına indirirken
Sevemedim bu dünyayı yar

Onların yerine bizler odak olduk kurşunlara
Utançtan bakacak yüzümüz kalmadı sevgili
Bu devir de insan aramayla bulunmaz
Herkes işinin eri olmuş sahtekar
Domuz eti yerken insan eti yer olmuş insan
Bu nasıl hürriyet nasıl düzen ki
İnancını bile yaşatmıyorlar
Kosava Keşmir Cezayir Çeçenistan derken
Tüm dünyayı sardı zulüm
Sevemedim bu dünyayı yar

Kardeşlerim acı çekerken nasıl vurdumduymaz olabilirdik
Uyuşturamadım modernizmi kendime
Zalimden zulüm görürken kardeşlerim
Yakıştıramadım yahudileşmeyi kimliğimize
Sevemedim zalimi zulmünü
Sevemedim bu dünyayı yar

Zorluk yok yare götüren bu yolda
Vatanım diye milliyetçilik tasladıkları şu ülkede
Rahat bize uzak,Hakkı savundukça
Sevemedim bu dünyayı yar

Rejim bizden korkarken
Mümin olmayı bile beceremedik
Sömürgecilik son haddinde
Kimliğimize saldırıp,rejim düşmanı ilan ederken
Kendilerini ne ile itham ediyorlardı bilmem ki
Hiç de yerinmedim
Sevmiyordum kula kul olanları
Bilemediler asıl kendilerine düşman kendileri oldular
Her ruhu özgür edebilmekti amacımız
İrticadır en büyük tehlike dediler
Sabırla manevi kılıçlara büründük
Şonu yare varan bu yolu başarıyla tamamlaya bilmeliydik
Üzülüyorduk zira ümmetin imanı tehlikede
Terördür dediler Allah'ın askeri
Bize attılar en büyük iftirayı
Söyletme beni hadsiz nankör
Sevemedim bu dünyayı yar

Bu kancık iklimin ihanetini ödetmeliydik

Artık sabrın son raddinde
Manevi zırhını kuşanan yürüdü
Ey Allah'ın askeri bulaşmadı kimliğine hiçbir leke
Aksine yüceldikçe yüceldi Rahman'ın katında
Yolun açık bağıın şen
Sonun ya şehadet ya zafer ola
Ey şanlı yolcu Ey Allah'ın eri

Elvera Korkmaz

Sevgi

Sevgi denen ikamet
Meğer sığmamış dünya denen kaba
Yüreklerde çilelerle dolu sükunet
Anlatmakta kelimeler aciz
Yetmez bir kaç boş laf ona
Asırlardır bu hep böyle
Bunu hangi yürek taşıyabilmiş söyle
Asrımızda aşk denilen iftira
Bir kaç cahili sustura

Aşktan bi haber aşk denilen oyunda
Mideler bulanıp şeytanları kustura
Bir kaç cühela ana baba
Senaryoyu bilmeden
Tertemiz gülü günah batağında soldura
Hayatının ekinin kaybede
Yavrumun istikbali diyerek
Kendi eliyle yavrusunu çirkefe iterek
Ecel geldiğin de murdar kelbe dönecek
Sebep kalmayınca sövecek
Cehennem çukurlarından bir çukura itilecek

Elvera Korkmaz

Sevmediğimden Değil, Artık Güvenmediğimden

bilemezsin ulaşamadığın yollar ,
neden bu denli uzun ...
kendini harap etsen de
sahralara düşsen, yolunu kaybetsen de
bana dokunmaz hiç bir halin!
zira kapalı sana;
yüreğimin surları daim
sevmediğimden değil artık güvenmediğimden ..

Elvera Korkmaz

Sevmiyorum lan

sevmiyorum lan
sevmeyeceğim de artık
acı veren her şeyi
aşkımış; karşılığı sadece acı!
yok lamı cimi
yoldasın! ! ... dönüşü olmayan
sevmiyorum lan
sevmeyeceğim de artık

tükettim azığı
tükendim kefenin dibindeyim
içtiğim son kadeh
vur boş! ! kadehini gönlüme
dinle sessizliğini
sevmiyorum lan
sevmeyeceğim de artık

Elvera Korkmaz

Sonsuz bir hayatı

VahŐet.zulüm
Kahır yada çile
Ne pahasına olursa olsun
Sonsuz bir hayatı
Fani bir hayatın sefasına tercih ederim

Elvera Korkmaz

Sonu Onu Varacaksa

Bir daha gözükmek mi
Olmaz
Yaşadım her ne varsa yaşanacak
Hayatım karmaşık kılavuza döndü
Arasam bulur muyum acep seni
Gönlümün gizliliğiyle dolu تنها köşesin de
Her başımı yastığa koyduğumda ve uyanışımda
Sessizce akıttığım gözyaşlarımda
Seni aramak firar ise,dünyanın çirkeflerinden
Belki bir kaçıştır beni vuslata ulaştıracak olan
Ey sevgili hasretin adına sar beni
Küfeyi doldurduğum günlere hasretim
Gözükmek mi istemiyorum bir çift göze dahi
Olur ya seni gönlümden söküp alırlar diye
Bu tenle satın aldığım sevdami kirletemez kimse
Yaşamaktan geçiyorsa hayata şahitlik
Sonu ona varacaksa
Unutma
Keza yeni başladım nefes almaya

Elvera Korkmaz

Soruyorum

Soruyorum
Daha kaç sürecek
Bu gidip gelme
Daha kaç sızlanacak yüreğim
Bitip tükenmek bilmeyen feryadıyla
Daha ne zaman haykıracak
Canan'sız çöle dönen bu can
Daha ne zaman dur diyecek
Cananı ile deryaları geçip
Ayrılığı tadan bu can

Elvera Korkmaz

Susma be hey y¼rek

Susma be hey y¼rek
Haykır haykırabildiğin kadar bu tene
l¼m¼ koymuş bir kenara
Aşkından deliye d¼nm¼ř bedene

Elvera Korkmaz

Susman için canımı mı alman gerek

bu akşam başka bir akşam
her zamankinden daha kederli
zaman neden durdu bakışlarımda!
neden nedensizce çekildin içerimden
uzaklaştın kaderimden...

sevdan kenetlemişti şu karacadağın eteklerine yüreğimi
dönüşü olmayan bir yolda , bekleyişim sustu
yüzü katran karası ahuzarın
umulmazlardan sonra saklayacağı ne kaldı?
üç beş laf eder otururdum köşeme
dertsizmiydi ki yüreğim,derte saldın
her umudun sabahı vardır
bende her gün zifiri karanlık..
bu nasıl akşam bitmek bilmeyen...
her kelimende yutkunanmamak ;
sabr taşım kırıldı ha kırılacak
yol ver artık yüreğime bu sefer
ne yapsam kar değil cana
susman için canımı mı alman gerek

Elvera Korkmaz

Şaşırmayasın

Belki de bıktım her şeyden
Sanki hiç ümidim kalmamış
Ne hayat ne insan
Hiç bir şey hissedemez oldum sana karşı
Mekansızım,her yer çöle dönmüş
Bu aşk fırtına dinmez de dinmeye
Bu korku ile hiç cesaretim yok gayriye dayanmaya
Süre kabı dolana dek sabredebilmek var geriye
Mutluluk ne ifade eder na çare bedene
Ayrılıktan hasret kıvılcımları tüm alemi sardı da
Sığamaz oldum dünya zindanına
Ayrılık ateşi her şeye benzemez
Bir de seviyorsan ölümüne
İmtihan'sa bilemem artık yarı isterim ben
Dayan be yüreğim desen de
Gönül sabredemez oldu bu ayrılığa
Dönüşü olmayan bir sevdadır bu
Koca bir yürek ve azim ister
Öyle ki iman ve sabır gerek
Aşk bulvarın da zaman ve ölüm sorgusu
Yani hayat yaşamak
En değerli tek adına
Madem kullanacaksın bu ömür sermayesini
Dikkat et süre kabı dolana dek
Dikkat at ki O kab ilahi aşka
açıldığın da şaşırmayasın...

Elvera Korkmaz

Şimdi uzaklardasın

Merhaba işte buradayım yine
Bedenim yanında olamasa da yüreğim yine yanında
Nasıl bir engebe idi ki ta buralara getirdi
Hani insan gitmek ister de gidemez ya
Bir şeyler alıkoyar ya
Bir ayağı giderken Diğeri öylece kalakalır ya
İşte yine bir kısır döngü içindeyim
Çırpındıkça debelenmek
Avazın çıkasıya susmak
Böyle olsa gerek;
Tıkanıp ardından bakakalmak
Gittikçe kaybolmak
Kaldıkça gelememek
Sebebi önemli mi sence
Yine yarım kalan kabı doldurmaktayım
Ha seninle ha sensiz ne fark eder;
Yüreğimin bir kenarında sen varken
Artık tutunmak istemiyorum bir yerlerden
Artakalanlar nasibim
Bir elim uzanırken diğeri çekiliyor
Utaniyorum yüzüne bile bakmaya
Bir zamanlar tek varisin iken
Şimdiler de koca bir sessizlik
Buhranımdayım
Dur gitme,gitme diyemem ama
Yüreğimde ki o Seni bende bırak
Gerçeğin olmasa hayalinle de yetinirim

Elvera Korkmaz

Takıldım kaldım an'ına

Karamsarlığın içinde derinlere daldıkça dalıyorum
Hayal gemisinde mavi denizlere açılmış ümit gibi
Bir nefeslik an mı ikilemden kurtulmak sence
Aşığım sana,duy sesimi sevgili
Takıldım kaldım an'ına
Ne olur ayırma sevgili

Elvera Korkmaz

Uçurum

Öyle bir acı ki anlatılmaz
Öyle bir yara ki sarılmaz
Bu yara sebepsiz yere kanamaz
Cehennemden daha beterdir sevdalıya
Eğer ki bu sızı dinmeyecekse
O yüreğinde bir kavga ki başlamıştır

Öyle bir cihat ki anlatılmaz
Ne bir nasihat ne bir teselli
Düşüncesi sade davası ve Rabb'i
Ondan başkası yarasını saramaz
Belki de bir uçurumdur bu ayrılık
Sonunda vuslat varsa
EH bu hasrette çekilir çekilmesine ya
Tek sahibi olduğum umutlarım
Onlardır beni sunacak olan yare
Uçurum korkutmaz ki aşığı
Uçuşuyor umutlarım çağırircasına
Gidi vermeliyim peşi sıra
Can kafesten uçtu bir kere
Gitti gelmez bir daha
Öyle bir uçurum ki sevgili
Söylesene kavuşur muyum Sana
Bir daha ayrılmaksızın kutsal sevdama

02.01.99

Elvera Korkmaz

Ya Rasulallah

Bilir misin Ey sevgili
Sensiz harap olan şu benliğimizi
İnan ki nefes aldığını zanneden bizler
Taktığımız esaret kelepçesine vurgunuz
Yaşamak nedir unuttuk Ya Rasulallah
Emanetine ihanet ettik
Geçici bir kaç nefsi arzular uğruna
Verdiğimiz sözler yalan oldu
Zıttını yazdık hayat anayasamıza
Öyle yaşadığımızı sandık
Bize yaptığın iyiliklere sırt çevirdik
Sen ki ümmeti derken
Bizler sadece nefsi ya nefsi dedik
Senin kıymetini bilemedik
Sen hiç ölmedin ki
Seni yaşarken yok saydık
Aşk ile ağlayamadık
Biz seni sevmesini bilemedik
En sevgili lutfetti
Alemi bile yarattı senin sevgine..
Ahdimizi unuttuk Ya Rasulallah
Davan devamızdı,attık bir kenara
Makam mevki dünyalık uğruna
Kendimizi dünya uğruna sıyırdık
Çekildik bir köşeye
Din nedir haya ardır
Biz yaşamasını bilemedik
İnan ki Ey sevgili
Biz senin değerini bilemedik
Katıksızca sevemedik seni
Hep menfaat vardı işlerimizin altında
Gösteriş için sevdik seni Ya Rasulallah
Ardından bir salavat bile getiremedik aşk ile
Sen göçtün gittin ya bu diyardan
Ne olduysa o zaman oldu Ya Rasulallah
Bir ashabın bir kaç da sevenin vardı seni
Onlar da gidince tümünden yalnız kaldık Ya Rasulallah
Sen daha iyi bilirsin yalnızlığı ve çileyi
Sevmek nasıl olur öğret bana sevginin öğretmeni
Gelip doldurur musun aşk kabımı
Hasretinde çöle dönen şu garip yanımı
Tek çabam sıyrılmak yalan olanlardan
Ve
Tüm gücümle seni sevmek..
Ya Rasulallah

Elvera Korkmaz

Yakındır ölümüm

sebepsizdir bu gidişim,dönüşü olmayan
anlatamam kaçındır bu kuyuya düşüşüm
çekip alma be sevgili, yok olayım zifiri karanlıkta
senin aydınlığın ısıtır yüreğimi
istemiyorum na çare sevgiler tuzak bana
 demiş ki şair bana benden yoksa fayda, yok kimseden fayda
haydi bir bak kefenden başka neyin var yanında
hani sevdiklerin, nerede sevenlerin..
küfende acılar zehrini yudumlar
çakıldım zıkkım hayata zehrin dibindeyim.. yakındır ölümüm

Elvera Korkmaz

Yaklaştıkça Uzaklaşıyorum

sevmiyorum artık bakmayı
göremiyorum,
ne senin gözünle;
ne de güzel olan hiçbir şeyi!
yaklaştıkça uzaklaşıyorum

adım atamıyorum
yürümüyor yollar
kaldırımlar bana. ben yollara hasret
her ümidimde
yaklaştıkça uzaklaşıyorum

sabır taşı çatladı
duramıyor gidişlerim
sebebi anlamsızlığın
ardı sıra kovalayan tükenişlerin
gidip gelemeyen sevgilerin
yüreğime atfettiğin saygısızlığın
sonu gelmedi bu kaseplerin
yaklaştıkça uzaklaşıyorum
bi adım geri dur artık
susunluğumun son deminde...!

Elvera Korkmaz

Yalnızlığına Mahkumum

Mutluluğa firar ettikçe
Acılara boğulmak
Kalabalığa koştukça
Yalnızlıkla kamçılanmak
İnadına konuştuğukça
Susmaya mahkum olmak
İlerlemek istedikçe
Tıkanıp kalmak
Sabrı biledikçe
Aksine hep tökezlemek
Görmezlikten geldikçe
Yine de hep gözyaşına boğulmak
Ve bir gece yarısı
Yine acılara susmaya;
Yalnızlığına mahkumum

Elvera Korkmaz

Yalnızlık

Çiğliklerim karışıyor
Gecenin örten sesine,coşkusuyla
Yüreğim yanıyor
Yarine olan arzusuyla
Gözlerim kamaşıyor
Sabaha ermek sızısıyla
Bir çift göz dolaşıyor kitaplar arasında
Arıyor bulabilmek niyetiyle
O kadar yorgun ki bu gözler
Bulduğunu göremeyecek kadar
İpissiz geceye
İssiz geceye yalnız bedene ve aşk damlalarına sor
Belki anlarsın beni
Davamın eşsiz tenini
En olmadık anda saran benliğini
Yüreğim ve gönlüm inan son haddinde
Bu beden şaşkınlıktan korkudan
Taşıyamaz oldu seni kalbinde
Öyle bir hiddet ki
Her yanını sarmalamış
Bizim davamız
Cezayir de Filistin de
Sürekli hesabı dürülü kavgamız
Nerede yüce olana verdiğimiz ahdimiz
Geceleri sıçratıp uyandıran
Vakitli vakitsiz yakalayan
Duyguların tanıklığı sevdamız
Davasız gayesiz bir hiç olan insan
Hiç mi düşünmesin
Nerede aşk erleri
Pekala taptığın...
İnan ki bulabilirim
En korkulu dehlizleri cehren de
Benim korkum ki ahirete
Senin korkun ise ölüme
Benim şu an ki arzum ölüm
Senin ki bedbaht emellerin
Çünkü çoktan ölmüşsün

Elvera Korkmaz

Yar demek gelmiyor içimden

Yar demek gelmiyor içimden
baharını yitirdi umutlarım
sancıyı sırtlandı göğsüm
boşluğunu doldurdu kazara..
bana kızdın ya canımı yaktın ya
kapıyı vurup çıktın ya gönlümden
sebeblere tutma matem
yar demek gelmiyor içimden

safdişi kaldı tutunuşum
çürüdü gönül bağım
el vermiyor yüreğim
ki sana gelem..
Yar gelmek gelmiyor içimden
nedeni olmayan geliş
ne yapsın anlamsız sevişi
ne kusursuzdur bakışı
ne de değiştirmek aşkı
senle olan hiçbirşeyi
istemiyor kalbi
şimdi çek git buralardan
yar demek gelmiyor içimden

bak sustu susuşum
sahte aşk bizimkisi
sevmek bu olmasa gerek
bu kahrı kabullensedede yürek
sabrı bilesede
bakmıyor,baktığımda göremiyorum umudu
görmekte istemiyorum artık
yalnızlık acizlere
tek başınayım dimdik
yüreğime güç veren aşkın olmaz olsun
sensiz daha iyiyim
yeni bir yol,önemi yok öyle kalsın
yok oldu gözümün nuru
sahi yok musun şimdi
kuruyor birşeyler zihni
varmı ki faydası
samimiyetini son kez kustu
gitmek en doğrusu
yar demek gelmiyor içimden
işte aşk bitti.

Elvera Korkmaz

Yare

Aşık maşuk dinlemez dinleyemez
Bu yanık gönül sana direnmez direnemez
Bu gönül senden başkasına dilenmez dilenemez
Acıarla dolu bi çare yüreğime sor
Bu yaraya senden gayrısı merhem olmaz olamaz
Ürkek ve acizim senden ayrılalı
Çok oldu gitmelerim, çaresiz yüreğim
Bitmez sancılarla yüreğimi kayıralı
İçimdeki deprem
Yüreğimde ki feryat dinmez oldu
Kaç oldu bilmem ama
Yüreğim işlevsiz bedenimi savunalı
Gitmedim gidemedim sabra delal olduğumdan bu yana
Bitmedi bitemezdi
Yüreğime bahanelerle yaptığım sanıklık
Çaresizim dedi ama bu değildi ki çare
Derdi figanımı
Nasıl ne ile sunsam bilmem ki yare

Elvera Korkmaz

Yaşama Sevinci Olmayınca

Yaşama sevinci olmayınca
Neye yarar yaşamak
Sevmek ta ki ölümüne
Neye yarar sevdiklerin arasında tercih yapmak zorunda kalınca
Vahdet için çırpınırken tüm varlığını feda ederek
Neye yarar sevdiklerinle imtihan olunca
Sevmek; sevgi en güzel kelime iken
Neye yarar bu kelimeyi kirletenler varken
Tek derdim sevebilmek
Tek çarem yine sevmek iken
Bu duygunun göğsüme hançer gibi saplanmasının ardından
Benim sevgimin de
Yitirilmiş duygular arasına girmesinden korkuyorum
Çok günahkarım
Bunun bedelini sevdiklerimle imtihan olarak ödemek zorunda kalacak kadar
Oysa ki
Tertemiz bir sayfa açmıştım
Kirlenmiş kokuşmuş, yaşanılmaya değmeyecek değerleri
Yok etmek adına
Birlik kardeşlik şuuruyla
Yaşama sevincine bürünerek
En kutsal değerleri kuşanarak
Dönmemecesine
Girmiştik bu ulu yola
Kendini bir kez adadıktan
Adandık dan sonra yare
Başlamak bitirmenin yarısıysa
Sevgi en kutsal değer ise
Sevdiklerim bir emanetse
Korumaya
Faniler arasında, bu çile kahır
En güzeli ölümsüzleşmeyi hak edecek bir ömrü
Sermayenin hepsini feda etmeye
Ahdime sadık olmaya hazırım
Madem sevmek her şeyi çözümler
Uzak durun sevgimden ve değer verdiklerimden
Cihadın savaşa
Fethin bir işgale dönüştüğü şu ortamda
Yüreklerimiz de işgal edilmeden
Değerlerimiz değerini yitirmeden
Hepimizi vahdete çağırıyorum
Sevdiklerimizi, sevgimizi korumak adına
Yaşama sevinci kaldıysa

Elvera Korkmaz

Yine aylardan ağustos 2

Yine aylardan ağustos
yine kavurucu bir sıcak
sıcağıyla kupkuru olmuş yeşillikler
her zamankinden daha korkutucu yeni bir ağustos
her ağustos bir avuç gözyaşı
Kadir mevlam bu sefer sevinçle doldur çehremi
elem,fetret yok olsun
muasır kamer yeniden doğsun gecelerime
Huda ya aşikar kalbimin ilmühaberleri
şecaat gerek.velet toprakta olsan ürün almaya
bekleyişimin ne geleceğin hevesinden, ne de geçmişin hüznünden
tek arzum kabul edilmek an a
biliyorum o zaman her ağustos değil her an
sefasını süreceğim bu sermayenin

Elvera Korkmaz

Yine! Aylardan Ağustos

Günlerden salı, aylardan ağustos
Güzel başlangıçların tanığı
Sonunda hazana savuran
Saklanmak ya da firar
Neyi anlatır yıllara dem vuruşundan sonra
Ne sabahı bekler ne de geceyi gözler oldum
Yüreğimin her çığlığında yine seni buldum
Yine aylardan ağustos

Dışarıda hayat varmış
Evde ki kedere inat
Çocukların neşeli sesleri, kuşların cıvıltıları
Sıcaklığına rağmen güzelliğiyle ruhu okşayan manzaran
Yemyeşil her taraf içerimde ki bezmişliğime
Attığım adımlar duyulur mu yanında
İşte sana inat gitmeyecek ayaklarım
Ben seni değil, yine sen beni yazma diye!
Nedir benden istediğin
Yalnızlığın gem vurmuş kaderime
Sahipsizlik çürütürken topraklarımı
Yine yeşilsin yine sıcak
Bana ne...
Kaç yılı devirdin uğradığından beri
Senden bana kalan ufak bir hatıra
Yokolmuşluğuma sükutum
Görmüyor musun
Hiç ısıtmayacak içimi gülüşün
Her gelişin de arttı yüküm
O ne kahırlı kederli yüzün
Sanki yine bana asılı gergefin de
Yine aylardan ağustos

Suskunluğum bir daha böyle olmasın diye gelişin
Sarkıtıyor buhranı güneşin
Don kesmiş buzlarımı eritmiyor
Gülüşüm kaskatı kesiliyor
İstirap dolu bakışların...
Katranında eriyor bedenim
Yine sen mi
Bitsin bu ziyaretin kahrı
Sevesim gelmiyor

Elvera Korkmaz

Yüreğe Sorgu

Her şey umutsuzca
Bir o yürek korkusuzca
O yürek ki
Kurak illerde coşkusuyla
İbnul heyveban misali
Nedendir bilinmez gezer durur
Aşka griftar çöllerde mecnun emsali
Feryadıyla kuyularda eşi bulunmaz Yusuf timsali
O yürek ki
Bir kербela da bir yüreksizlerin kol gezdiği sahalar da
Dinmeyen sızısıyla korkusu, umudu sevdâlısına
Günahlardan kurtulup yari bulma sancısında
Bu dilek semaya yükselmezse, aşka doymaz kanısında
O yiğitler ki tarihe ferman cihadıyla, ön saflarda
Durmaksızın ahde sadık
O yürek ki
Yari bulma heyecanı ile ağlar dururmuş vakitsiz
Ki günden güne olgunlaşmış
Kökler saldığı saksıda
Sadakatiyle ne dikenli yollar katetmiş
Getireceğı yükü bilmeden ister dururmuş hep o hayalini
Çektiğı sancıyı bir yari bir de o yürek bilir
Şıgmaz olmuş o saksıya, kökler saldığı vakit
Yürek coştuğı zaman
Umut, korku ardı kesilmeyen gaflet ve haşyet
Yüreğinde ki özün değerini bilmeden şaşkın beden
Hangi diyar da hangi gülü kurutmuş bilir misin
O yürek ki
Bedensizliğin sancısıyla yıkıyor gökleri
Öyle bir tufan ki kendime ve bileksizlere
Vazgeçemeyen, ruhunu bunalımlara sürükleyen sessizlere
Kabullenmedikçe yıpranıyorsun madem
Ne bekliyorsun koş yare fırsat varken
Bil ki sevgili seninle, kanma sinsi vesveselere
Yık o köhne duvarı, kimse geçemez önüne
Senin inadın o ateşi söndürene
Ya vazgeçersin ya da kabullenirsin doğrularla
Ne hakkın var ki o yüreğe bu sancıyı çektirmeye
Yar sevdiğine verirmiş zor olan imtihanı
İster koyulursun bu yola ister yok olursun ateş uğruna
Dünya senin diyarın değil anlasana
Ömrün boyu zevk sefa, cefadır sana
Kaybedersin de kazanmak kolay mı
Yüreğindeki tanımak için buyuruyor
Ben dua edenlerin duasına icabet ederim. Öyle ise onlar da benim davetime icabet etsinler. Umulur ki doğru yolu bulurlar.
Bu ne yüce lütuf ne büyük aşk
Davete icabet etsen delalete sapmadan
Vakit bu vakittir, durmak yakışır mı sevdalıya
Sonra unutursun yari ve unuttururlar kendini
İnanan ve salih amel işleyenler için Rahman bir sevgi yaratacak
Öyle değil mi?

Gözümün önünde büyütülesin diyesenin üzerine bir sevgi bıraktım
Buyuran ve her an kulunu düşünen yar
Her kaçışa ve nankörlüğe lütfekar
Her pes edişinde seni isteyen,kapısını asla kapatmayan
Her haline,bunca gerçeklerden sonra şaşkınlığına
Teslimiyette azimsiz olmana rağmen
Yarin şefkatine erisin taşlaşmış kalpler
Hani o engin dağları aşan kızgın dalgalar
Bunca fermana karşılık bedbinlik eyleme
Önündeki yolu görmezlikden mi gelirsin
Sen ki bu yolu oyun eğlence mi sanırsın
Seni yare karşı aldatanlara mı kanarsın
Hiç mi yüreğin sızlamıyor
Ne zaman işleve girecek mahkum bilek
Kurduğun hayaller bir seraptan ibaret
Seni kapan yare bu sefer de sen kapıl
Hayalleri bırak gerçeklere sarıl
Gerçekten coşmalıysa o yürek
Cömert karşılıksız ihsan edene karşı
Şadakatle boyun eğmeli o yürek
Öyleyse son gecenin abidi olmaya hazırlan
Bil ki tüm yollar gecenin kavurucu teninden
Issız, çile bürülü yollarından geçer
Sığmaz olur feryadı gecelere
Geceler ki uykusuz arar durur gözü yollarda
Ardı arda tükenmeyen bir gece daha
Bir kıyam daha
O geceler ki kıyamlar doğurur
O yürek ki
Kızgın çöllerde savrulup durur
Emeklemeyi yürümeyi mücadeleyi
Konuşmayı koşmayı ve coşmayı..
Geceleri burada öğrenecek
Yürek yetim bilek öksüz kalmayacak
Önündeki engelleri yıkarak İbrahim gibi
Bir düğün bir rahmet her yanı bürüyecek
Kurtulacak tüm kirlerden beden
Arınacak ruh
Ve azat olacak çileden yürek
O ruh ki tüm bedeni saracak
Tek başına coşan yürek,her adım o ilahi ruhla yürüyecek,koşacak
Sabret
Sabret ki yüreğim en güzellerini bulasın kalp odağında
Yürü ki ey yüreğim o yüce diyara sunmalısın davanı
Yarin kahrı da hoş lütfu da
Ey yürek hadi coş yürek
İstemesen de coş yürek
Geceleri seni bekler sevgili
Zulme göğüs germek yakışır sana
Sevgin tutku değil ise yare
Cesaretin his den değilse
Bil ki artık beden işleve girmeli yürek

Şimdi gece ruhunu aklını bekler
Sabret
Sabret bilmelisin ki yar seninle yürek
Şimdi seni eşsiz bir diyar,
Mücadele dua rahmet bekliyor
Mükafat O yüce dost
Hala azim yok bilemiyorum korkuyorum
Ama istiyorum diyerek aklımı çelemezsin yürek
Korku ki seni o esaret zincirlerine vurulu olman
Maziyi ütöpik hayale dönüştürmen..
Bu şahsiyetsizlik psikozunun verdiği ruh haletiyle
Kendini dahi inkar edebiliyorsan
Artık o gözünün içine baka baka
Filistinli kardeşinin kolunu kıran, Yahudi faşistlerin karşısın da
Nasıl bir tavır takınacağını bilemeyeceğin gibi
Halepçeye attığın kimyasal bombalarla
On binlerce masum insanların ölümüne sebebiyet veren
Arap faşisti saddama karşı da hiç olmazsa
Nasıl bir beddua edeceğini bilemezsin
Sabırsızım
Hala yenemiyorsan benliğini
Yar için seni bekleyenler için kalk yürek
Katliam ki tüm vahşetler üzerinde
Dönüp baksaydın arkana neler bıraktın yürek
Zor da olsa durmaz artık damarda
İnan akacak bu kan
Bir çıkar art niyet olamaz asla
Daha fazla söyletme bende de derman kalmadı yürek
Acılarla kenetlenmeli
Bir mücadeleye ki böylece sürmeli
Enaniyetine esir olmak yakışmaz sana
Kır o kelepçeleri
Tak özgürlük halepçesini
Dalgalansın haşre dek
Konulduğun da kabre tek
Yoldaş olsun san yürek den yek
Buyuruyor ki yar: Verdiklerime karşın nankörlük eden hidayetime uymayan o kavmin
yerine başka bir kavim getiririm..
Yar sözünde sadıkken bu rahatlığın niye
Neyi bekliyorsun kahrını azabını mı
Öyleyse bekle yürek
Yar sonsuz sabrıyla beklerde
Senin duyurgaların karşılıksız lal kesilirse
O yüce aşkına karşı...
İnan ki o zaman
İşte o zaman
Seni bir karış da boğarım yürek.

Elvera Korkmaz

Yüregimin Sızısı

Odamda bir ten
Ve sen
Kime emanet
Kimindir şahadet

Bu sevda ki
Kanayan yarası bizimdir
Onun için kederliyiz
Bunun içindir ki
Gönlümüzü vermişiz
Yüregimizi satın alan sevdaya
Ve bu eşsiz davaya
Dolanıyorum deli divane
Aşkına korkuna susamış bi çare
Yakınlığına hasret
Hep umutları sana
Bir gün elbet gelecek, kalk diyecek irade
Dosta vuslata şahadete kana kana
Ah cefa dolu yüregimin sızısı
Hiç dinmedi ki, o günden bu yana

Elvera Korkmaz

Yüreğindeki Adağa Tutsak mı?

Günlerdir susadığı sevgiliye kavuştuğu an
Bir yıldız daha doğmuştu gökyüzünde
Bir yürek daha adanmıştı yar'ine
Amacı o yüreği sonsuza dek taşıya bilmektir
Gönlümde yeni ufuklar açılmıştı
Bir bunalımdan sonra
Yüce ufka yol alıştı
Yüreği didindi çalıştı.
Çepeçevre sarmış köhne zihinlerden kurtulabilmek için..
Bu aciz ve zayıf bedenine vurulan her darbeye
Ümitsizliği, çaresizliği
Ve bir yanda gerçekliğini bildiği davası, aşkı...
Hala adanmamış mıydı benliği
Teslim olamamış mıydı yüreği
İçindeki sevgi düşüncelerine çelişkili mi
Ya da
Yüreğinde ki adağa tutsak mı?

Elvera Korkmaz

Zindan Boğamaz İnancımı

Sonsuz gecelerde
Sana uzanan bir el var
Al o eli bas bağrına
Çıksın arş-ı ala'ya

Senin için ortaya konmuş
Bir yürek var
Al o yüreği dür sevdana
Sulasın gözyaşıyla

Zulüm bertaraf iken
Alnımızı karış karış yoklarken
Gönlümüze düşen rahmetten bir damla
Yüreklerimizi ayaklandırırken
Eller yükselsin sema ya
Kıyama kalksın inananlar

Halamı yüreğimiz susuyor
Bu sessizliğin bedelimi?
Ölü bir toprak gibi
Tutsak bir ruh gibi
Evet neyi bekliyor
Niçin söze değil sese
Sükunete değil öfkeye
Ayarlı duyargalarımız..

Elvera Korkmaz

Zor Olan Dururken

Senin aşkınla tutuşurken
Sensizliği yaşamak
Ayrılık üzerine debdebeler
Ve her geçen gün hasret zemberek

Zoru hiç yaşadın mı sen
Nankörlerin dünyasında
Şu fani hayat onların olsun
Zaten hiç sevmemiştim de

Şahi hiç sevdin mi sen
İnsanım diyen lain ve vesveselerini
Kolaya iki uç palavraya kandın mı
Söylesene yalana battın mı

Bunu kendine yedire bildin mi
Zor olan dururken!

Elvera Korkmaz

Zulüm

Üzerime çekilen bir kara perde
İçerisindekini görebilmek ne mümkün!
Ey şehadete aday olan genç
Aşkınla hayat bulsun, kıraç topraklar
O müşriklerin kanını yere serde
Mukaddes mesajın sevgiliye ulaşmaması ne mümkün
Biliyorum
Kampüslerde yapılan kahpece zulmü
Kainatın dört bir yanında sinsice boynuna takılan ilmeği
Filistinli çocuğun geleceğine atılan kırbağı
Biliyorum
Siyonist basında mürteci diye yazan haberleri
Kucak açmayı bile bilmeyen biz duyarsızları
Görüyorum
Biraz daha çığırına çıkan çığlıkları
Çaresizce feryadı figanları
Her dem ırkçılık güden yobazları
Riyakar köpeklerin zevkle müminlerin üzerinde oynadığı oyunları
Biliyorum
Çağlar ötesinden ebu lehebi karunu, firavunları ve kanunları
Kancık gibi ipin ucunu kıvrarak sapında
Bekliyorlar sonucu çağdaşlığın copunda
Robotlaşmış bedenleriyle putlarının önünde
Hep bugünler yarınlar onlarınmış arkadaş
Bize ise zulüm çile varmış
Bilmezler ki hepsi bize yardan hediye
Yüreklerde sevgi yarınlarda umut
Birde gereği gibi verememe korkusu varmış emaneti
Yok ki bunun sekaneti
Onlar tarihe silinmez destanını yazmışlar ya
Bizler o destanın yüz karası mıyız arkadaş
Zulüm üzerine zulüm bitmek bilmeyen
Kenet yok umut yok, aşk yok akan kanımızda
Oysaki her birimiz bu zincirin halkalarıyız
Halkalar güçsüzleşmiş o denli ki sahipsiz
Yar sorduğu an, ilk sahip çıkacak sen olur musun arkadaş
Rasul'ün emanetine

Elvera Korkmaz